

ПАМ'ЯТІ ГЕРОЯ МИКОЛИ ЖАБІНСЬКОГО

с.6

31 серпня 2023 року №35

KAZATIN.COM

ЧИ Є НАДІЯ, ЩО БАСЕЙН ВІДНОВИТЬ РОБОТУ?

с.3

«ВАЖКО, АЛЕ БУДУ ПРАЦЮВАТИ ДАЛІ» ЄВГЕН ТРАЙДАКАЛО ПОВЕРНУВСЯ

► Після 10-місячної перерви на лікування та реабілітацію до праці приступив капітан поліції Євген Трайдакало

► Шрами від опіків після теракту ще дають про себе знати, але відчувши у собі сили, Євген вирішив повернутися

► Розповідаємо, що довелося пережити поліцейському та яку посаду йому запропонували

с.5

БІГЛИ ДВА КІЛОМЕТРИ У ПАМ'ЯТЬ ПРО ПОЛЕГЛИХ

► На День пам'яті захисників у Козятині провели забіг «Шаную воїнів. Біжу за Героїв України». Долучилося більше ста учасників, віком від 8 до 58 років. Козятинчани пробігли центральними вулицями міста, а на заваді не стала навіть шалена спека

с.2

ЧАСТУВАЛИ НІМЦІВ ВАРЕНИКАМИ Й ДЕРУНАМИ

► Коли почалася повномасштабна війна, Ірина Жмурчук виїхала із сином до Європи. Там наша землячка разом із волонтерами влаштувала святкування на День Незалежності України. Німці їли наші страви і зібрали кошти на допомогу нашій країні

с.8

РЕКЛАМА

твое КООЛО
твоеколо.com.ua

Купимо земельний пай, в оренді та без оренди, оплата за 10 днів

+38 067 212 17 50
+38 095 805 06 84

524947

ПЕРЕДПЛАЧУЙ ГАЗЕТУ

ВАРТІСТЬ ПЕРЕДПЛАТИ

1 місяць – 37,80 грн	6 місяців – 210,8 грн
3 місяці – 108,40 грн	12 місяців – 415,60 грн

Передплатний індекс **91531**

Оформити передплату ви зможете у будь-якому поштовому відділенні

БІГЛИ ДВА КІЛОМЕТРИ У ПАМ'ЯТЬ ПРО ПОЛЕГЛИХ ВОЇНІВ

Патріотично ■ На День пам'яті захисників у Козятині провели забіг «Шаную воїнів. Біжу за Героїв України». Долучилося більше ста учасників, віком від 8 до 58 років. Козятинчани пробігли центральними вулицями міста, а на заваді не стала навіть шалена спека

ОЛЕНА УДВУД

Патріотичний забіг «Шаную воїнів. Біжу за Героїв України» відбувся у Козятині вже вдруге. У 2021 році його започаткував військовий Володимир Вдовенко. Тоді акцію приурочили до Дня Незалежності. Цьогорічний пробіг провели 29 серпня, на День пам'яті захисників, які загинули у боротьбі за незалежність, суверенітет і територіальну цілісність України. До участі зареєструвався 131 учасник. Схоже, це навіть більше, ніж очікували організатори, тому що спеціальних наліпок і номерів, які видавали учасникам, на всіх не вистачило. Серед тих, хто вирішив долучитися до патріотичної акції, найбільше було дітей. Наймолодшому учаснику всього 8 років. А найстаршому — 58.

Перед тим, як почати забіг, хвилиною мовчання вшанували пам'ять полеглих захисників. Потім зазвучав Гімн.

— Цей День пам'яті держава започаткувала у 2019 році, — каже ведуча Ольга Безпалько. — Саме з цією датою — 29 серпня, пов'язаний один із найтрагічніших епізодів російсько-української війни до повномасштабного вторгнення — вихід українських воїнів з оточення в Іловайську у 2014 році. Тоді російське керівництво традиційно для себе порушило домовленості. Українських військових

розстріляли, коли вони колонами проходили тим, що мало називатися зелений коридор. Їхній шлях пролягав через соняшникові поля. Тому символом пам'ятного дня 29 серпня став сонях, який сьогодні є елементом одягу у багатьох українців.

Учасників забігу запросили на лінію старту, яку прикрасили жовто-блакитними стрічками. За сигналом свистка усі дружно почали бігти. Маршрут пролягав через вулиці Пилипа Орлика, Незалежності, Чумацький Шлях (колишня Мічуріна) та Героїв Майдану. Але поліцейський автомобіль, який супроводжував тих, хто біжить, рушив до танка, тому частина учасників пробігла дещо більше, ніж передбачалося спочатку.

Тим часом на площі група підтримки чекала, коли повернуться учасники забігу. Чимало людей прийшли із жовто-блакитними вульками. Багато козятинчан взяли ще й прапор. Серед них Маша та Діана. Дівчата прийшли підтримати свою подругу — Наташу Мазур, ученицю опорного ліцею.

Через 12 хвилин учасники забігу стали повертатися назад на площу. Першим фінішував дев'ятикласник Давид Ляшенко.

Серед тих, хто одними з перших подолав дистанцію, була восьмирічна Анастасія П'ясецька, одна з наймолодших учасників.

— Я вирішила долучитися до забігу, тому що нам потрібно вшановувати наших воїнів,

які загинули на війні, — каже дівчинка.

— Дочка о сьомій ранку прокинулася, щоб піти на забіг, — розповідає мама Інна. — Я нею пишаюся. Вона у мене молодеш.

На фініші учасників забігу нагороджували медалями. Але їх теж не вистачило на всіх, так само, як і наліпок.

Коли усі, хто брав участь в акції, повернулися на площу, мала стартувати офіційна частина. Але довелося зачекати ще декілька хвилин — деяким учасникам забігу знадобилася медична допомога. І це зовсім не дивно, адже усі бігли під палючим сонцем — вже вранці температура

Деяким учасникам після пробігу стало зле, адже була доволі спекотна погода — вже зранку термометр показував +30

повітря була +30 градусів.

Коли усе владналося, ведуча Ольга Безпалько подякувала усім, хто долучився до пробігу. До слова запросили міського голову.

— Дякуємо безмежно хлопцям і дівчатам зі всієї України, з усіх куточків, з маленьких сіл і великих міст, які дають нам сьогодні можливість тут стояти, бігти, сидіти, навчатися і рухати Україну до перемоги, — сказала Тетяна Єрмолаєва. — Вам, діти, всім безмежна подяка.

Сім'ям Героїв, які загинули на війні, вручили подарункові колекційні монети, присвячені Збройним силам України. Наостанок виступила Ірина Москалюк, вдова Героя Олександра Москалюка, військового, якого ми втратили у 2014 році.

— Коли гортаєш Фейсбук і дивишся новини, перед очима світлина наших воїнів, які повертаються на щиті, — сказала Ірина Москалюк. — Ми сьогодні в пер-

Восьмирічна Анастасія П'ясецька була однією з наймолодших учасників. Вона навчається у третьому класі ліцею №1

Маша та Діана прийшли підтримати свою подругу Наталію Мазур. Дівчина навчається в опорному ліцеї

шу чергу маємо бути вдячними їм за той спокій, що ми сьогодні живемо в цій країні, що першого вересня ви, діти, нарешті підете в школу і можете спілкуватися. Цей спокій відносний. Але тільки завдяки тим, хто загинув, тим, хто сьогодні лікується, завдяки

нашим Збройним силам Україна перемає. Хоча інколи чуєш: «Ай, моя хата скраю». Але я вам скажу закінчення цього козацького прислів'я: «Моя хата скраю, першим ворога зустрічаю». Зустріли ми його, даємо здачі і перемога буде за нами.

Продавали фіктивні діагнози

АНАСТАСІЯ КВІТКА

На Вінниччині поліція та СБУ ліквідували масштабну схему ухилення від мобілізації, організовану лікарями та посадовцями військово-лікарської комісії. Бізнес на ухилантх налагодили 57-річний лікар обласного лікувально-діагностичного центру.

Він разом з іншими учасниками схеми, яких більше десяти, пропонували військовозобов'язаним чоловікам зібрати пакет фіктивних медичних документів про непридатність до військової служби з подальшою можливістю виїзду за кордон.

За словами начальника обласного главку поліції Івана Іщенко, вартість «правильного» діагнозу, який сприяв у знятті чоловіків із військового обліку, становила від 3 до 10 тисяч доларів. На ціну по-

слуг впливали термін та складність діагнозу.

Організатор схеми допомагав своїм «клієнтам» потрапити до його спілників, серед яких посадовці обласної військово-лікарської комісії. Після зустрічей останні виносили чоловікам фіктивні діагнози з висновком про тимчасову непридатність до військової служби, що давало ухилантам можливість безперешкодно виїхати за межі України.

Слідчі обласного главку та співробітники УСБУ у Вінницькій області затримали зловмисника 25 серпня у Вінниці під час отримання ним неправомірної вигоди у розмірі 3000 доларів США.

Під час проведення обшуків у затриманого вилучили гроші, отримані злочинним шляхом, документацію, чорнові записи та комп'ютерну техніку.

За оперативною інформацією, послугами фігуранта могли скористатися більш як 200 чоловіків.

«За процесуального керівництва Вінницької обласної прокуратури 57-річному затриманому повідомлено про підозру у вчиненні злочину, передбаченого ч. 3 ст. 332 (Незаконне переправлення осіб через державний кордон України) Кримінального кодексу України. Також вирішується питання щодо додаткової кваліфікації дій підозрюваного за ч. 2 ст. 368 (Прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою) Кримінального кодексу України», — йдеться на сайті Поліції Вінницької області.

Досудове розслідування триває. Поліція та СБУ продовжують встановлювати співучасників злочинів та осіб, які «купили» собі фіктивні діагнози.

Африканська чума свиней у сусідів

МАРІЯ ЛЕХОВА

В одному з державних господарств Калинівської міської територіальної громади зареєстрували випадок захворювання на африканську чуму свиней.

Про це інформує Головне управління Держпродспоживслужби у Вінницькій області.

Спеціальна комісія розробила план з ліквідації АЧС, визначено межі епізоотичного осередку, зони захисту та нагляду.

«В осередку захворювання вживаються заходи з локалізації та недопущення розповсюдження збудника АЧС відповідно до вимог Інструкції щодо профілактики та боротьби з африканською

чумою свиней, — зазначають у повідомленні. — Суб'єктам господарювання, які здійснюють діяльність із розведення, утримання та обігу свиней, рекомендуємо не здійснювати господарські зв'язки із зазначеною територією».

ЧИ Є НАДІЯ, ЩО БАСЕЙН «ДЕЛЬФІН» ВІДНОВИТЬ РОБОТУ?

Актуально ■ Басейн «Дельфін» зачинив свої двері для відвідувачів ще минулого року. Причин називали декілька — і відсутність укриття, і те, що приміщення підлягає капітальному ремонту. Чи зроблять його у найближчому майбутньому — з'ясовували наші журналісти

ОЛЕНА УДВУД

Останнім часом стали чути від козятинчан про «Дельфін». Люди запитують, чи відкриють назад басейн, який був єдиним у місті. Козятинчани кажуть — басейн принесе користь не лише цивільним, а й військовим, адже багатьом нашим захисникам необхідна реабілітація, яку можна було б проходити у «Дельфіні», якби він працював.

Проблемні часи почалися для басейну зі стартом пандемії коронавірусу. Спершу карантинні обмеження завадили його роботі — заклад то не працював зовсім, то працював неповний період часу. А потім свою лепту внесла повномасштабна війна. Тоді «Дельфін», який працював у Козятині більш ніж півстоліття з деякими часовими проміжками, зачинили остаточно. Але про це стало відомо

аж наприкінці січня 2023. Навина про те, що басейн більше не працює, буквально порвала соціальні мережі.

Тоді ми зверталися до управління освіти та спорту, аби з'ясувати, у чому справа. В освіті нам сказали, що басейн не може працювати, оскільки у приміщення відсутнє навіть найпростіше укриття, тому під час повітряної тривоги відвідувачам не було б куди сховатися. Та була ще й друга причина, зовсім не пов'язана з війною — сама будівля потребує ремонту. Там почала падати стеля.

«Приміщення мають ремонтувати», — казали журналістам нашого видання в Управлінні освіти та спорту у січні. Нині вже майже вересень, а віз і нині там. Може вся справа у фінансових ресурсах? Хоча з минулорічного бюджету досі залишилися невитраченіми майже 60 мільйонів гривень.

Тож ми запитали міського голову Тетяну Єрмолаєву, чи відновить басейн свою роботу у найближчому майбутньому.

— Басейну 50 років, строк експлуатації будівлі завершився, — каже Тетяна Єрмолаєва. — Є декілька об'єктивних причин, чому ми його закрили. Перша — басейн не має укриття. Поруч із ним об'єкти критичної інфраструктури і ніхто не візьме на себе відповідальність дозволити відвідувати басейн під час війни, якщо укриття відсутнє.

У міській раді кажуть — капітальний ремонт «Дельфіна» коштуватиме нашому бюджету щонайменше 50 мільйонів

Друга причина — будівля в аварійному стані. Дах тече. Потрібно робити капітальний ремонт. Там навіть вікна з одного боку затягнуті плівкою. Шілини в стінах. Роками на це не звертали уваги.

За словами очільниці громади, капітальний ремонт «Дельфіна» коштуватиме нашому бюджету орієнтовно 50 мільйонів гривень. А ще будуть додаткові витрати на проектно-кошторисну документацію. Тому дешевше побудувати новий басейн,

Сюди вже давно не приходили плавати. Басейн зачинили минулого року

ніж капітально відремонтувати існуючий.

— У цього басейну дуже висока стеля, виходить, що взимку ми гріли повітря, коли він працював, — каже міський голова. — Плюс чаша басейну, за усіма правилами, повинна закриватися. Якщо і робити ремонт, то це треба опускати дах, щоб стеля не була такою високою. І чи важливо нам зараз мати басейн, якщо дві школи громади (ліцей №1 та ліцей №2) не мають власного укриття?

— Що буде з приміщенням «Дельфіна»? — запитали ми очільницю громади.

— Нічого, — відповіла Тетяна Єрмолаєва. — Жодного рішення з приводу будівлі депутатський корпус не прийняв.

Схоже, ми самі знаємо, що станеться з приміщенням. Будівлю «Дельфіна» спіткає та сама доля, що й його сусіда — спортзал «Локомотив». Там вже давно позабавили вікна й двері, а споруда, тим часом, повільно руйнується.

Назвали обставини та нові деталі смертельної автотрощі, в якій загинуло 12 людей

АНАСТАСІЯ КВІТКА

Минулого четверга, 24 серпня, Вінницький міський суд обрав водієві вантажівки, за участю якого сталося ДТП під Бродецьким, запобіжний захід — тримання під вартою строком на 60 днів. Також у судовій залі оголосили перші деталі аварії, за яких сталося зіткнення.

Нагадаємо, смертельна аварія з 12-ма загиблими, серед яких діти, трапилася 22 серпня поблизу Бродецького. У день аварії поліція повідомляла про дев'ятьох загиблих — водія легковика та вісьмох пасажирів. Наступного дня стало відомо — загиблих 12.

Під час обрання запобіжного заходу водієві вантажівки, стали відомі нові обставини цієї жорстокої трагедії. За результатами проведених першочергових процесуальних дій слідчі повідомили 42-річному водію вантажівки,

жителю Житомирської області, про підозру у вчиненні злочину, передбаченого ч. 3 ст. 286 (Порушення правил безпеки дорожнього руху або експлуатації транспорту особами, які керують транспортними засобами) Кримінального кодексу України. Як йдеться у повідомленні поліції Вінницької області, водію загрожує покарання у вигляді позбавлення волі на строк від 5 до 10 років з позбавленням права керувати транспортними засобами на строк до 3 років.

Цитуємо повідомлення суду: «3 матеріалів клопотання стало відомо, що підозрюваний, керуючи автопоїздом у складі автомобіля з напівприцепом, рухаючись автодорогою у Хмельницькому районі Вінницької області у напрямку м. Козятин, в момент виникнення небезпеки для руху, а саме виїзду на його смугу руху легкового автомобіля, під керуванням потерпілого,

який рухався у зустрічному напрямку, не вжив заходів для зменшення швидкості аж до зупинки транспортного засобу, виїхав на зустрічну смугу руху, де допустив зіткнення із вищевказаним легковим автомобілем, який повертався на смугу руху у напрямку м. Бердичів. Внаслідок чого, водій легкового автомобіля та 11 пасажирів цього ж автомобіля загинули на місці події від отриманих травм».

При обранні запобіжного заходу слідчим суддя врахував обґрунтованість пред'явленої підозри та наявність ризиків, які дають достатні підстави вважати, що підозрюваний може здійснювати дії, передбачені ст. 177 КПК України.

Суд застосував до підозрюваного запобіжний захід у вигляді тримання під вартою строком на 60 днів.

Наразі тривають слідчі дії.

Довідково

Ч. 3 ст. 286 КК України — Порушення правил безпеки дорожнього руху або експлуатації транспорту особами, які керують транспортними засобами, якщо вони спричинили загибель кількох осіб (караються позбавленням волі на строк від п'яти до десяти років).

Важливо

Відповідно до статті 62 Конституції України особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

ОТРИМАЛИ ВІД АМЕРИКАНСЬКОГО ФОНДУ 25 ТИСЯЧ ДОЛАРІВ

Підтримка ■ «У мене був маленький шок», — каже волонтер Сергій Сиваківський, коли дізнався про допомогу від американського благодійного фонду «Генрі А Девіса». Днями від цієї організації надійшло \$25000. Хто допоміг отримати фінансування та куди розподілили гроші — волонтер розповів нашим журналістам

ІРИНА ШЕВЧУК

Зазвичай, ми пишемо статті про те, як волонтери реагують на потреби для фронту, оголошують збір коштів, продуктів харчування, гігієни чи інших необхідних матеріалів та інструментів. Та на цей раз не про це. Поговоримо про те, як наша Козятинська потужна «волонтерська фабрика», яка і шиє одяг, і плете маскувальні сітки, і закуповує запчастини для авто, дрони чи тепловізори, і допомагає з сушарками для сухих борщів зуміла вийти на за океанських меценатів та неабияк забезпечити наші ЗСУ.

— Сьогодні ми просимо вас не допомогти знову зібрати кошти, а відзвітувати та подякувати, — каже Сергій Сиваківський. — Ви знаєте, наш благодійний фонд «Паросток добра» давно виступає з пропозиціями щодо створення та підтримки мереж волонтерських виробництв, створення волонтерських фабрик. Ми офіційно зверталися з такими пропозиціями до всіх рівнів виконавчої влади, однак це нікого не зацікавило. Ми зверталися і до урядів декількох країн ЄС, також безрезультатно. Махнувши на це рукою, ми намагалися справлятися самі. Однак, як кажуть, Бог дав нам на поміч гарних людей.

Декілька місяців тому до Сергія зателефонувала працівниця Козятинського м'ясокомбінату Марина Жмурко і від імені керівництва запропонувала надати пропозиції наших волонтерів, потреби та плани по розвитку волонтерсь-

кого виробництва Козятинщини.

Приємною новиною став той факт, що компанія OSI Group виявила бажання надати допомогу на волонтерські потреби України, зокрема, керівництво запропонувало обрати для фінансування місцевий фонд.

— Ми все підготували, відправили та просто працювали далі, як завжди. Особливо, не вірили в успіх усього цього, — продовжує Сергій. — Адже коли десятки разів звертаєшся за допомогою до різних організацій, то вже особливо і не сподіваєшся.

Однак, одного дня мені зателефонували з проханням перевірити, чи не надходили кошти від американського благодійного фонду «Генрі А Девіса». Це був робочий день, я відкрив на робочому комп'ютері банківський кабінет фонду, подивився і застиг. Потер очі, потім одягнув окуляри і подивився ще раз, все правильно — \$25000. У мене був маленький шок. Я пішов випив склянку води, заспокоївся, зателефонував та підтвердив отримання. Подякував за таку велику допомогу.

Наступного дня команда волонтерів склала план витрат та передала проект спонсорам.

За словами Сергія, кошти отак просто не надійшли, як здається на перший погляд. Він ще тиждень «грався» з паперовою роботою: заповнював та надсилав різні анкети, документи для підтвердження законності коштів, які надійшли.

— Оскільки у нас немає бухгалтера та досвіду роботи з фінансовим документообігом,

бухгалтерськими програмами, це було важкувато, — продовжує Сергій і пригадав конфуз із цифрами, який з ним трапився.

— Недогледівши, я пропустив цифру, на старенькому ноуті заїдають клавіші, та і я вже гірше бачу, тому чимала сума коштів зависла на три доби між банками, — пригадує Сергій. — Зараз то вже я знаю, що це не страшно, а от тоді я мало не посивів. Отримавши кошти від американського фонду, головним завданням волонтерів стало забезпечення виробництва сировиною. І звісно ж, допомогти ЗСУ. Зокрема, для роти вогневої підтримки 57-ї бригади придбали сучасний прилад нічного бачення PVS 14-51.

Для земляків-військово-службовців 59-ї бригади та 15 окремого загону «Сталевий кордон» придбали два якісних тепловізори PATRIOT

«Відкрив банківський кабінет фонду, подивився і застиг. Потер очі, потім одягнув окуляри, все правильно — \$25000»

від першого українського виробника тепловізорів компанії NVECTECH, каску та бронежилет.

Для козятинців з 59 бригади придбали вітчизняну зарядну станцію «BANDERA POWER 180». Закупили запчастини та відремонтували автомобілі для 38, 61 та 124 бригад.

— Також маємо на залишку 74 тис. грн для цих потреб. Надам спонсорам докладний письмовий звіт із випискою руху коштів по рахунках, а також відзвітуємо на нашій сторінці у Фейсбук про всі наші проекти, — продовжує Сергій.

З наданих коштів профінансували пошив 200 комплектів одягу-трансформера для важкопоранених, 100 спортивних костюмів-трансформерів та 20 спортивних костюмів-трансформерів для поранених з ампутаціями ніг (куртка та дві

Команда волонтерів. Зліва направо — Ярослав Путишин, Сергій Сиваківський та Юрій Кирій. Фото зроблене біля відремонтованої автівки воїну з 38 бригади Ільхану Радуюлову

пари штанів, короткі та довгі). Разом з цим волонтери взяли за список таких поранених, щоб знати про потреби та виготовити їм одяг під індивідуальні розміри. І вже мають перших трьох замовників. Це Ярослав Лопатюк, Олександр Захарчук та Віталій Заїчко.

Окрім цього, придбали 400 чоловічих футболок та 400 трусів, які теж у подальшому перетворять на комплект-трансформери. Також закупили необхідні матеріали для пошиву 250 медичних нош, які безкоштовно, у вільний час, виготовлять працівники одного із залізничних підприємств.

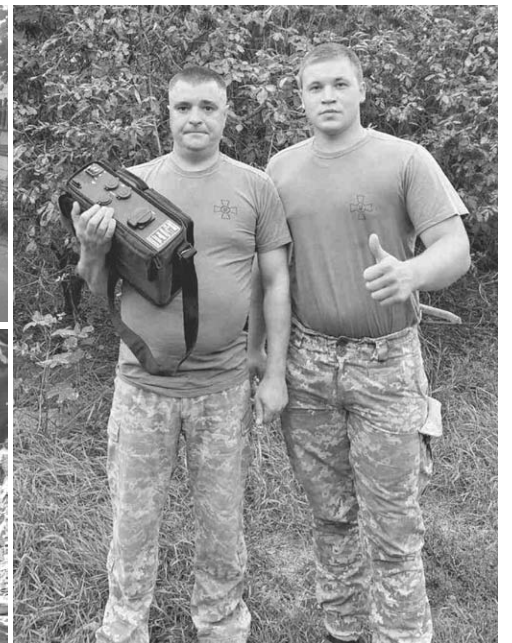
Не забули і про маскувальні сітки. Нагадаємо, у наших волонтерів напрямки допомоги на фронт багатосторонні. Для цього придбали 12 рулонів тканини для виготовлення і оплатили закупівлю 12 комплектів (мішків) сіток-основи. Це орієнтовно 6300 квадратних метрів сітки. Тридцять бобін ниток для плетіння основ вистачить на кілька десятків сіток.

— Попит на сітки шалений, за місяць у нас пішла трикратна норма сировини, тому

нашим майстринам потрібні матеріали, — уточнює Сергій. — Також придбали та передали волонтерам Церкви Спасіння для збільшення виробництва сухих борщів дві професійні сушарки та додаткові 20 піддонів до них. До них додатково придбали вакууматор. Щоб наші воїни отримували ще більше гарячих страв.

Тож, як бачимо, робота кипить, гроші пішли в потрібне русло, а головне — продовжують рухатись далі і на цьому не зупиняться, набиратимуть темп до переможного кінця.

— Хочу ще раз від усіх волонтерів Козятинщини подякувати першим меценатам нашої «Волонтерської фабрики» голові благодійного фонду пану Генрі Девісу, а також директору Козятинського м'ясокомбінату пану Зікраню, — каже Сергій Сиваківський. — Ви надали не тільки потужну допомогу, але й приклад того, скільки гарних справ може здійснити волонтерський рух із меценатською підтримкою. Ми хочемо побажати всім нашим волонтерам міцного здоров'я та наполегливості, а нашому народу заслуженої Перемоги.

Фотозвіт від військовослужбовців про надіслану допомогу. Тут і тепловізори, і маскувальні сітки, і медичні засоби тощо...

«ВАЖКО, АЛЕ БУДУ ПРАЦЮВАТИ». ЄВГЕН ТРАЙДАКАЛО ПОВЕРНУВСЯ

Сильні люди ■ Після 10-місячної перерви на лікування та реабілітацію до праці приступив капітан поліції Євген Трайдакало. Шрами від опіків після теракту ще дають про себе знати, але відчувши у собі сили, Євген вирішив повернутися. Розповідаємо, що довелося пережити поліцейському та яку посаду йому запропонували

ІРИНА ШЕВЧУК

За півтора місяця, 13 жовтня буде рік, як у Козятині стався замах на вбивство капітана поліції, начальника сектору превенції козятинського відділення поліції Євгена Трайдакала. Нагадаємо, вибух стався у дворі Героїв Майдану, 15-17, коли він доторкнувся до капоті службового авто до смітцевого пакета, в якому була саморобна вибухівка. Злочинця швидко затримали. Ним виявився мешканець села Козятина, який раніше притягувався до кримінальної відповідальності за незаконний обіг підакцизного товару. За замах на життя поліцейського йому світить довічне ув'язнення.

«НЕ ОЧІКУВАВ, ЩО ВІН ТАКЕ ЗРОБИТЬ»

Після цього випадку життя Євгена розділилося на «до» і «після». Отримавши після вибуху 50% опіків тіла, він півтора місяця провів в опіковому відділенні обласної лікарні імені Пирогова, пережив п'ять операцій по пересадці шкіри. Тричі на тиждень болючі перев'язки, які робили під загальним наркозом, бинти, кров, відмерлі тканини, третя ступінь опіків, мазі, знеболюючі, температура тіла 4 тижні 39-40 градусів — все це вже позаду. Потім була реабілітація спочатку у Хмельнику, потім — у Трускавці. Але шрами ще і досі дають про себе знати. Обпечені руки загоїлись, на них повністю нова шкіра, а от ноги, які постраждали найбільше, печуть та болять.

Не забувається і день, коли все це сталося. Так каже Євген, з яким нам вдалося поспілкуватися в перші дні виходу на роботу. У розмові згадав деталі того злочасного дня.

— Я не дивлявся те відео з камер спостережень по декілька разів, але ось ці секунди після вибуху я не пам'ятаю, — каже Євген. — Прийшов у свідомість вже на землі. Встав і якось

рефлекторно через голову зняв флісову кофту. Якби цього не зробив, вона б прилипла і я б весь згорів. Бо штани згоріли за 2-3 секунди, а їх залишки поплавилися на ногах. Від них залишилося поясне спорядження і пістолет. Врятувала ще сумка, яка була спереду. Коли піднімався в квартиру, побачив, що на закривавлених руках шкіри вже не було. Ноги були рожеві, не думав, що все настільки серйозно. Облився холодним душем і обмотався мокрим простиралом. Не знаю, як дружина це все витримала і старший син, який бачив, як я зайшов у квартиру.

За словами Євгена, швидка приїхала досить швидко. До неї він дійшов самотужки. Медики казали вколоти знеболювальне, але відмовився. Через больовий шок не відчував болю. Їдучи в швидкій, прокручував у голові, хто це міг зробити. Сказав колегам, на кого думає. Згадав, як напередодні, два вечори впідряд неподалік будинку бачив «Рено Меган 0357».

— Я знаю, чия то автівка, — продовжує Євген. — Перший раз його оформляла група швидкого реагування, а другий раз дільничні з військовими і я прийжджав, спілкувався з ним і питав: «Діє повна заборона на продаж алкоголю, в країні війна, хоронять загиблих, як так?» І сказав: «Поки я працюю, ти не будеш цим займатися». Ніяких підлостей не робив, думав, що дійде, не очікував, що за вчинення не тяжкого злочину, він таке зробить.

«ДУМАВ, БУДЕ ЛЕГШЕ»

На запитання, чи не насторожив пакет на автівці, Євген відповів, що настрожив. Він бачив його ще з вікна. До смітцевого бака — 5-7 метрів. Він на нього дивився, фотографував. Подував, що це може бути такий собі жест неповаги, оскільки в дворі знали, чия то машина.

— Ворогів маю багато, така в мене робота, — говорить

Євген. — Але якщо людина нічого не порушує, я їй ніколи в житті нічого погано не зроблю. Знаєте, коли переїхав у цю 9-поверхівку (9-10 років тому), то у дворі таке робилося — пили, кричали. Я за вечір виходив по 5-6 разів, розганяв, а з часом і зовсім відучив таке робити. Тому припустив, що можуть якусь неприємність зробити. Не хотів той пакет брати, дістав телефон, щоб викликати вибухотехніків, а потім передумав. Підійшов, на витягнуту руку легенько його взяв, тільки доторкнувся і все... вогонь метрів чотири вгору. Не знаю, як, але я вижив. Двірниця була поруч, це все було в неї на очах і якби пакет взяла вона — не вижила б, бо була тепло одита.

Важко все це згадувати Євгену. Думає, буде легше. Надзвичайно вдячний всім колегам та небай-

«Після операцій я знову вчився ходити. Пройду два метри, а в мене кров тече. Але нічого, потихеньку відійшов»

дужим, які здавали кров, збирали кошти, приїздили до нього в опікове, не дивлячись на заборону лікарів. Вдячний своєму близькому товаришу, колезі Геннадію Левчуку, який одразу поїхав з ним у швидкій допомозі, адже дружина не могла залишити дітей, а сестра покинула службу і приїхала вже у лікарню. Там і була з ним весь час.

ЗАНОВО ВЧИВСЯ ХОДИТИ

У майбутньому ще буде потрібна реабілітація. Бо ще є проблеми з ногами.

— Ходжу в компресійній білизні, тоді вони в мене не печуть і не чухаються, — каже Євген. — Після операцій я знову вчився ходити. Коли я перший раз опустив їх з ліжка, то відразу ж підняв назад. Я не зміг, допомагав реабілітолог. Пам'ятаю, як пройду

Євгеній Трайдакало повернувся на поліцейську службу. Очолює посаду начальника сектора поліцейських офіцерів громади

два метри, а в мене кров тече. Але нічого, потихеньку відійшов.

Лікування опіків потягнуло за собою інші проблеми зі здоров'ям. Через вибухову хвилю, численні крапельниці та наркози, постраждала печінка. Після дообстеження лікарі сказали робити операцію. Знайшли приватну клініку у Вінниці. 21 квітня провели першу операцію, але...

— Мене розрізали, зашили, я відійшов від наркозу, а хірург мені сказав: «Вибачте, ми нічого не зробили. Пухлину треба видаляти зі шматком печінки, а тут такого не роблять». І таке буває.

ХОДИВ І НА НАВЧАННЯ, І НА ПЕРЕВ'ЯЗКИ

На початку травня у поліції відбувалася реорганізація — всі дільничні переводились в поліцейських офіцерів громад (ПОГ). Скоротили посаду начальника сектору превенції, яку до теракту обіймав Євген. Керівником ПОГів може бути тільки людина з числа ПОГів. Тож він трохи набравшись сил, вирішив вчитися. Пройшов всі конкурси і з 8 травня почалося навчання.

— Ходив на заняття зі швами, через тиждень після операції.

«Тут теж має хтось працювати»

Як розповів Євген, наразі у чотирьох наших громадах діє чотири поліцейських станції. Нещодавно додалися нові офіцери громади та службові авто. Шість козятинських офіцерів уже представили на День прапора, на черзі — представлення у Самгородку.

— В чому позитив цієї програми — Україна не витрачає кошти на ПОГів, — каже Євген. — Ні

одна громада ні гривні не потратила на автівки, їх придбали іноземні партнери Канади і США, вони і оплатили навчання. Бо люди кажуть: «Нащо машини дали, треба на ЗСУ і поліція хай їде теж воювати». Хочу сказати, що в нас в області сформовано два зведених загони від ГУНП у Вінницькій області, вони всі отримали форму, пройшли навчан-

ня, списки є, всі чекають наказу. Повірте, у Козятині практично 95% особового складу підрозділу були в АТО. Є хлопці, які пішли в «Лють». Тому прикро таке чути. Якщо взяти по статистиці, то поліцейських теж вбивають на війні, вони беруть участь і виїжджають перші на місце події і так само гинуть. Тут теж має хтось працювати.

Поєднуючи заняття з перев'язками, Євгеній закінчив навчання. Зізнається, це було непросто. Адже відбувалося воно у рамках американсько-канадського проекту. Вчили, як надавати домедичну допомогу, екстреного керування, тактики дій. Жили, як в казармі, в кімнаті було 26 людей. Розпорядок дня, підйом, зарядка, все як в армії. Після навчання були екзамени. У групі з Євгеном було 25 людей. Всі три екзамени з першого разу здали тільки 7, він в тому числі. Решта — перездавали.

Потім Євгену запропонували посаду начальника сектору поліцейських офіцерів громади. Під опікою 13 ПОГів, три інспектори з ювенальної превенції, два інспектори адміністративної практики і один інспектор відділу взаємодії з громадськістю.

Новий автобусний маршрут Козятин-Вівсяники

Із 25 серпня призначили новий автобусний маршрут Козятин-Вівсяники. Про це повідомляють у Самгородокській громаді. Новий автобусний

маршрут Козятин-Вівсяники курсуватиме щоденно через Миколаївку, Самгородок, Збараж.

За даним маршрутом будуть

відповідні рейси:

З Козятини на Вівсяники: о 5.20; 10.30; 14.00 год.

З Вівсяників на Козятин: о 6.20; 11.30; 15.00 год.

РОЗКЛАД РУХУ АВТОБУСА з 25 СЕРПНЯ Козятин - Вівсяники

З Козятини :	05:20	10:30	14:00
З Вівсяників :	06:20	11:30	15:00
З Збаража на Козятин	06:30	11:40	15:10
З Самгородка на Козятин	06:45	11:55	15:25

Відправлення автобуса здійснюється щоденно

НА ВІЙНУ ПІШЛИ ТРОЄ БРАТІВ. МОЛОДШИЙ, МИКОЛА, ЗАГИНУВ

Втрата ■ Про Миколу Жабінського кажуть, що він мав велике серце, був щирим і працьовитим. З дружиною Дашею мав багато планів на життя. Але в лютому цього року пішов захищати незалежність України. 20 серпня серце матері відчуло, що з сином біда. Пізніше прийшло повідомлення про загибель Миколи

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Громада зустріла свого захисника живим коридором 27 серпня. Від перехрестя вулиці Незалежності до будинку батьків воїна дорогу рясно встеляли живими квітами. Рідні і близькі Героя обнімали труну з тілом сина, брата, чоловіка. Близькі, що добиралися з далекої дороги, підходили попрощатися зі своїм Миколою, опускалися перед труною на коліна і в сльозах намагалися підтримати батьків Героя. Когось втрата Миколи була через край і чулося: «Чому ж цю паскудну московійську націю ніщо ще не вдушило до останнього виродка».

Сусіди загиблого воїна розповіли, що родина Жабінських — дуже позитивна.

— Наш син Віталік дружив з їхнім Миколою. Їх обох мабуть об'єднала любов до техніки. Брали щось стареньке і доводили його до ідеалу.

Сам Віталій каже, що вони дружили з дитинства і продовжували дружбу все життя.

Сусід Віктор тепло відзивається про батьків загиблого воїна і їхніх трьох синів.

— Ростіка і Леоніда командування відпустило, щоб вони попрощалися з Миколою, — каже чоловік. — Дуже хороша родина, не у всіх є такі родичі, як у мене сусіди.

Попрощавшись біля будинку, де Коля виріс, траурна колона рушила до храму Православної церкви України «Покрови Пресвятої Богородиці».

Чин похорон за загиблим воїном провів настоятель храму митрофорний протоієрей Василь

Влізло. Пізніше до заупокійної молитви приєднався благочинний Вінницько-Тулчинської єпархії отець Роман Масира.

Разом священники ПЦУ супроводжували колону від храму Покрови до центральної площі. Поки траурна процесія неквапливо підходила до площі, ми встигли поспілкуватися з однокласниками Миколи.

— Завжди веселий, позитивний, душа компанії, завжди першим прийде на допомогу. Він був людиною невисокого

Серед побратимів Микола мав позивний «Малий». Малий з великим серцем. Справжній, мужній і сильний чоловік

зросту, але з таким великим серцем. Надійний був і, мабуть, неперевершений, — сказали вони.

Площа зустріла свого земляка, стоячи на колінах.

Відкрила мітинг-реквієм начальник відділу культури козятинської міської ради Світлана Рибінська.

— Шановна громадо, знову біль важкої втрати прошив наше серце. Наша громада і вся Україна втратила ще одного сина. Він залишив все, щоб зберегти наші з вами життя. Лише одному Всевишньому відомо, в якому пеклі виборюється наша незалежність і що проходять наші захисники, коли боронять нашу землю, — сказала ведуча та стала розповідати біографію Героя.

Народився Микола Жабінський 20 грудня 1995 року. Навчався

в школі №4 потім — у нашому залізничному училищі. Працював в Українській технологічній компанії, на підприємстві «Козятинхліб». Завжди веселий, товариський, відповідальний. Для друзів і колег — взірць людяності і чуйності. Мужній, незламний, як і його старші брати, вихований справжнім чоловіком. Надзвичайно працьовитий, любив займатися домашнім господарством. У всьому намагався створити затишок та комфорт.

8 лютого 2023 року був призваний на військову службу і став гідним захисником нашої держави.

Навідник 2 аеромобільного відділення першої аеромобільної роти, першого аеромобільного батальйону військової частини А-2120 під час виконання бойового завдання із захисту територіальної цілісності Батьківщини, відсічі та стримування збройної агресії російської федерації проти України в районі бойових дій біля населеного пункту Білогорівка Северодонецького району Луганської області, 20 серпня 2023 року, загинув, — повідомила Світлана Рибінська і запросила до молитви священників ПЦУ.

Після заупокійної молитви слово мали отець Роман, міський голова Тетяна Ермолаєва та заступник директора з виховної роботи закладу, де навчався Герой, Світлана Кухар.

Вразило те, що в опорному ліцеї так добре пам'ятають свого учня:

— Ще одна непоправна втрата — страшна і несправедлива. Звістка про те, що наш учень, Микола Жабінський, загинув у бою з ворогом, вразила нас усіх.

Щирий, життєрадісний оптиміст. Він був гарним другом, який не підведе, допоможе, підставить плече. Ми запам'ятаємо його усміхненим, добрим і відкритим.

Не вистачить слів, щоб висловити жаль і співчуття рідним і близьким Миколи.

Серед бойових побратимів він мав позивний «Малий». Малий з великим серцем, справжній, мужній і сильний чоловік. Земля тобі пухом і Царство небесне.

Наш захисник, воїн Микола Жабінський. Йому назавжди 27

Гімн України на площі. Біля труни Героя його брати Ростислав і Леонід та дружина Даша

Для нас ти навіки Герой.

Після виступів, з Героєм Миколою Жабінським стала попрощатися громада.

Прощалися довго, адже в основному зібралися тільки ті, хто особисто знав Героя чи його батьків та рідні і близькі раніше загиблих воїнів. Важка для на-

шого міста втрата. Тепер воїнів Небесного війська вже 84. Ще один — десь у дорозі додому. Попрощавшись зі славним сином України на площі, траурна процесія взяла курс до міського кладовища. Поховали «Малого» з добрим серцем під Гімн України і військовий салют.

Потрібно ще 6500 голосів

АНАСТАСІЯ КВІТКА

Наприкінці червня на офіційному інтернет-представництві Президента України опублікували електронну петицію з проханням присвоїти звання Героя України (посмертно) військовослужбовцю Збройних сил України, нашому земляку Віталію Шевчуку. Петиція набрала понад 19 тисяч голосів, з необхідних 25.

«Дуже прошу, допоможіть збирати підписи. Час закінчується, залишилось 25 днів, а підписи зупинили-

ся. Потрібно ще 6500 голосів. Благаю, допоможіть їх зібрати для мого братика. Є обмін. Час спливає, а голосів ще багато потрібно», — написала Тоня Павловська на сторінці Глуховецької громади.

Віталій Шевчук народився 19 січня 1984 року в Непедівці. З перших днів вторгнення ворога на нашу землю, він не зміг стояти осторонь та відразу поповнив ряди захисників України. Із самого початку і до останнього подиху Віталій був на нульових позиціях.

Потрапивши до 61 окремої механізованої бригади 101 ба-

тальйону 3 роти 2 взводу 3 відділення, разом із побратимами боронив цілісність нашої держави та виганяли ворога з населених пунктів у Миколаївській та Херсонській областях. Після часткового звільнення області та самого міста Херсон у грудні 2022 року, Віталій разом із побратимами відправилися боронити територіальну цілісність у Донецьку область, поблизу міста Бахмут.

Віталій Шевчук загинув 30 грудня 2022 року на Донеччині, поблизу Бахмута, під час смертельної сутички з рашистами.

КОЗЯТИНЧАНИ ПРОВІДУЮТЬ ВІЙСЬКОВИХ У ГОСПІТАЛІ

Приклад ■ Волонтери з Козятина навідуються до поранених військових у Вінницький госпіталь. Для бійців шиють спеціальний адаптивний одяг та необхідні речі, які полегшують їм життя, роблять обереги, а ще готують домашні смаколики. А наші захисники діляться з козятинчанами історіями, які розчулюють до сліз

ОЛЕНА УДВУД

Коли почалося повномасштабне вторгнення, волонтери із церкви «Спасіння» почали готувати «Мамин борщ», яким ласують військові на фронті. А нещодавно козятинчани долучилися до «Швейної роти» — вони власноруч шиють адаптивний одяг для поранених бійців і разом зі смаколиками та оберегами відвозять його до госпіталю у Вінниці.

Першим до поранених військових почав навідуватися капелан Віктор Біда. Він власними силами їздив до госпіталю протягом року. А в серпні до нього долучилася ціла команда волонтерів.

— Ми побачили на власні очі, як себе почувають поранені військові, — розповідає Оксана Кліріщенко. — Їм потрібна спеціальна білизна-трансформер, футболки-трансформери. За тиждень ми нашили нижньої білизни і футболок, завезли в госпіталь. Речі нам пошила Інна Гуменюк, моя сусідка. Вона вміє шити, тому я запитала її, чи може вона це зробити. Через день вона мені

принесла труси, ще через два дні — 18 подушок. Пораненим потрібні спеціальні подушки, на які вони кладуть руки і ноги. Їм так зручніше, тому що без цих подушок тіло затікає і болить. І так це все закрутилося.

Останнього разу козятинчани створили для військових по-справжньому домашню атмосферу — привезли із собою не лише адаптивний одяг, а й обереги-пташечки, які зробили вихованці Центру дитячої та юнацької творчості. А ще напекли смачних млинців. Бійцям було дуже приємно. Вони дякувати і дорослим волонтерам, і дітям.

— Ми заходили до кожного в палату, — продовжує Оксана. — Казали: «Ми напекли для вас млинців. Будете?» Не відмовився ніхто. Ми клали млинці на тарілочку, поливали соусом і давали кожному.

Волонтери кажуть, військових у госпіталі дуже багато. Лише на одному поверсі лежить п'ятдесят осіб. Із усіх палат тільки дві — цивільні. Решта для бійців. Два поверхи козятинчани проходять за п'ять годин. Серед

тих, хто лікується, чимало людей з Харкова та Запоріжжя. І кожен військовий має свою історію, якою ділиться із волонтерами.

— Один військовий нам розповідав, що в їхній групі було 12 осіб. Коли вони були на бойовому завданні, шестеро загинули, — каже Оксана. — Серед тих, хто загинув, був рідний брат військового, який лікується у нас в госпіталі. Він каже: «Я не знаю, яким чудом мене встигли доправити до лікарні, бо я стік би кров'ю. Я чудом вижив. Я розумію, що тепер повинен жити за себе і за свого брата».

Волонтери кажуть — такі історії дуже мотивують їздити до пора-

Першим до поранених військових почав їздити капелан Віктор Біда, його ініціативу підхопили волонтери

нених військових. Адже їм зараз надзвичайно потрібна підтримка.

— Один із військових підірвався на міні, — продовжує Оксана. — Чи це уламок наскрізь пройшов, чи що сталося — я не знаю. Його відкинуло, але його знайшли, перевозили з лікарні в лікарню. До тьми він уже прийшов у реанімації у Вінниці. Він навіть не знав, як сказати рідним, що він живий. І тут він згадав, що мав щось відправити своєму другові поштою. Попросив медсестру перевірити кишені, бо там мав бути номер телефону друга. Медсестра дістає цей номер телефону. Дві години ночі, військовий

Волонтери кажуть — бійцям надзвичайно важлива ця підтримка. Військовим привозять не лише необхідні речі, а й дарують частинку домашнього затишку

телефонує до цього друга і просить знайти номер мами, сказати, що він живий. Так його і знайшли рідні у Вінниці і дізналися, що з ним усе добре. Ми були у нього двічі. Перший раз у нього була дірка в спині. Минувало менше тижня, ми приїхали знову, а він уже в корсеті сидить. Я здивувалася, кажу: «Ви сидите?! У вас же дірка». А він: «Залатали».

Ще одного пораненого бійця, який керував підрозділом, дружина знайшла самотужки разом із рідними та колегами. Він був на Запорізькому напрямку. Із ним обірвався зв'язок. Керівництво сказало — зник безвісти. Жінка вирішила шукати його сама. До-

лучилися рідні та колеги. Вони пішли в ті місця, де велися бої, хоча з міркувань безпеки пускати їх не хотіли. Жінці вдалося знайти коханого — у нього був роздроблений таз, тому він зовсім не міг рухатися. Ще б день, і він загинув. А тепер лікується у нашому госпіталі.

— Військові це все розказують, — каже наостанок Оксана Кліріщенко. — Це перший раз, коли ти з ними знайомишся і привозиш речі та смаколики, вони дякують, кажуть: «Для нас це важливо». А коли ти приїжджаєш вже другий раз, третій, вони це все виливають, як їм боляче.

Вручили орден сина батькам Миколи Лисого та відвідали могили загиблих Героїв

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

У вівторок, 29 серпня, Козятинська громада відгукнулася на патріотичний заклик «Шаную воїнів. Біжу за Україну» і провела вулицями міста забіг, присвячений Дню пам'яті загиблих захисників України.

Відразу після забігу ведуча заходу Ольга Безпалько зачитала прізвища всіх загиблих Героїв Козятинської громади. Далі зачитала наказ Президента України про нагородження «Орденем за мужність III ступеня командира 1-го механізованого взводу 9-ї механізованої роти 3-го механізованого батальйону військової частини А 0666 сержанту Миколі Лисому, посмертно». Нагороду вручили батькам Героя Любові та Володимирі Лисим.

Вручаючи нагороду, заступник голови районної військової адміністрації Олександр Пузир сказав:

— Дев'ятий рік війна, дев'ятий рік дуже великі втрати. Ми їх

обраховуємо, скоро до мільйона дійде. Це втрати військових, цивільних, втрати тих, хто виїхав за кордон, втрати тих, хто не народився, тому що знищені цілі сім'ї, родини, цілі міста.

Дозвольте в цей день висловити слова пошани, подяки. Я розумію, що це свято вам не замінить ваших рідних, але повірте, ми їх шануємо, пам'ятаємо, ми привчаємо наших дітей пам'ятати та шанувати наших загиблих захисників України. Приймійте ще раз слова вдячності, слова пошати, Слава Герою, Слава Україні!

Олена Венжик в День Незалежності висловила пропозицію на День пам'яті відвідати місця поховання загиблих воїнів. Її ідею підтримали родини загиблих воїнів та міський голова.

Почали з найбільшого захоронення воїнів Небесного війська в громаді — Алеї Слави міського кладовища. На кожную могилу поклали живі квіти, солодощі, та вшанували загиблих Героїв хвилююю мовчання.

Також вшановували загиблих захисників України на кладовищі Титусівки, Сигналу, Кордшівки, Пиковця, Залізничного, Алеї Слави села Козятина. Провідали п'ятьох загиблих Героїв в Іванківцях. Завершували рейд шани хлопцям на кладовищах Махаринець та Сестринівки.

На всіх цвинтарях, незважаючи на неймовірну спеку, були батьки та родичі загиблих воїнів. Міський голова висловлювала співчуття рідним та близьким Героїв.

Рідні важко переживають смерть Героїв.

— Як триматися, коли я кожного дня чекаю, що він зателефонує, — каже мама Героя у Махаринцях. Інша жінка додає: «А я сама кожного дня набираю його».

Дійсно, які б слова співчуття не висловлювали, втрата близької людини залишається навіки.

Наостанок поїздки у ініціатора заходу і волонтера Ольги Пирогової ми запитали, як пройшов захід пам'яті.

— Все добре, поїхали подивилися, знаємо, що де потрібно зробити. Щось зробимо своїми силами, в чомусь міська рада має допомогти, — каже Ольга. — Раз на рік наших захисників можна провідати. Ми сьогодні вирішили, що в такому форматі

будемо провідувати всіх наших хлопців щороку.

Потім представники військової адміністрації разом із міським головою вручили Орден за мужність сина батькам загиблого воїна. Завершилась денна частина заходу об'їздом могил загиблих воїнів.

ОРГАНІЗУВАЛА В НІМЕЧЧИНІ СВЯТО НА ДЕНЬ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ

Приклад ■ Коли почалася повномасштабна війна, Ірина Жмурчук виїхала із сином до Європи. У Бад Кенігсгофен, де зараз живе наша землячка, вона разом із волонтерами влаштувала святкування на День Незалежності України. Німці їли наші страви, робили патріотичний аквагрим і зібрали кошти на допомогу нашій країні

ОЛЕНА УДВУД

Ірина Жмурчук родом із Махнівки, та останні двадцять років мешкала в Козятині. Повномасштабне вторгнення росії змусило жінку покинути рідний дім. Спочатку вона разом із сином потрапила до Польщі, а в листопаді 2022 року переїхала до Бад Кенігсгофен. Це невелике місто у Баварії, південно-східній частині Німеччини. Тепер Ірина опановує німецьку мову та вже знайшла собі роботу — влаштувалася масажистом у санаторій.

На цьогорічне святкування Дня Незалежності козятинчанка з допомогою німецьких волонтерів організувала справжній фестиваль української кухні.

— Ідея зробити такий захід виникла у мене вже давно, — розповідає Ірина Жмурчук. — У нас тут є Егон Фістер, він допомагає українцям, які живуть в Німеччині. Ми хотіли разом із ним приготувати українські страви і зробити свято на Різдво, але тоді не склалося, тому вирішили організувати це все на День Незалежності України.

Егон Фістер знайшов спонсорів, які виділили кошти для закупівлі продуктів та налагодили співпрацю з мерією. Ірина каже, на зустріч пішли

усі. Афганці, які багато років мешкають у Бад Кенігсгофен і мають кафе, безкоштовно надали кухню свого закладу. Саме там готували українські страви — деруни, вареники, борщ та голубці. Куховарили українки, які проживають у Німеччині від початку великої війни.

— У нас була офіційна частина, яка тривала годину, — продовжує Ірина. — Промови були як німецькою, так і українською. Німецькою виступали депутати, волонтер Клаус Хьон і місцевий мер. Вони вітали Україну з Днем Незалежності. Українською говорила тільки я.

Після офіційної частини почалося частування. Захід проходив на відкритому повітрі, тож кожен міг підійти, взяти собі страви і насолодитися українською кухнею. І дорослим, і дітям робили аквагрим — малювали квіти та сердечка у кольорах нашого прапора. А ще увімкнули Гімн України. Чимало німців, побачивши, що українці слухають його з рукою на серці, повторили за нашими земляками цей жест. Звучали також українські пісні. Дехто з гостей навіть танцював.

— Найбільше німцям сподобалися вареники, деруни і борщ, — розказує Ірина Жмур-

чук. — Щодо голубців, то у них є подібна страва. І деруни у них теж є, але наші їм дуже сподобалися. Тут українців багато і думаю ці страви вже багато хто куштував ще до нашого свята.

Усіма стравами гостей пригощали безкоштовно. Під час благодійного заходу поставили скриньку для збору коштів. Усі гроші, які задонатили німці спільно з українцями, разом із тими грошима, які залишилися від закупівлі продуктів, передали волонтеру Клаусу Хьону. Він опікується організацією Карітас в Угорщині і регулярно приїжджає в Закарпаття, аби передати допомогу українцям. За ці гроші закуплять медичні засоби.

Найбільше німцям, які завітали на свято, прийшлися до вподоби деруни, хоча в їхній кухні є точно така сама страва

— Ми влаштували це свято для того, щоб зблизити українців і показати німцям, що ми єдиний народ, що ми друзні і зібрані, — каже Ірина Жмурчук. — Для них це була як подяка. Це наше свято і ми вдячні їм за їхню підтримку, за те, що вони нас прийняли. Вони, в свою чергу, нас підтримують, не залишають і продовжують надалі нам допомагати. Ми хотіли показати, що неважливо, де ми народилися, де ми зараз перебуваємо, скільки нам років, важливо тільки одне — це наша спільна Батьківщина Україна. Навіть якщо ми за її межами, ми все одно з Україною в серці.

Наостанок додамо, що на День Незалежності України акції на підтримку нашої держави відбулися у багатьох містах Німеччини. Зокрема,

Організувала свято Ірина Жмурчук. На захід вона вбралася в українській одяг

Німці не лише ласували смаколиками. Їм робили аквагрим у кольорах українського прапора

у Ноймаркті люди, вбрані у вишиванки, зібралися біля ратуші з плакатами «Станьмо пліч-о-пліч із Україною», «Солідарні

з Україною», «Зупиніть війну». А в Нюрнберзі влаштували ходу із 35-метровим українським прапором.

РЕКЛАМА

Пізнай світ IT разом із Школою Хакерів

HACKERS' SCHOOL

Для дітей від 9 до 16 років

Набір вже розпочався!

Телефонуй: 067-431-19-21

Реєстрація на сайті: hack.intita.com

ІНФЕКЦІОНІСТ ПРО 10 ФАКТІВ НЕБЕЗПЕЧНОЇ ХВОРОБИ

Тиха хвороба ■ Гепатит С — хвороба не окремих груп вільної вдачі і безладного життя. Захворіти можуть всі, хто має будь-які втручання, хто контактує з кров'ю — особливо під час війни. Щоб вчасно виявити хворобу, необхідно лише протестуватися безкоштовно у сімейного лікаря або в пунктах тестувань. Якщо ви хворі — лікуйтеся

АЛЬОНА РЯБОКОНЬ

За словами інфекціоніста Євгена Щербини, вірусний гепатит С не є хворобою виключно «наркоманів і прасті... ток». Хоча, у ін'єкційних наркоманів, дійсно, високий ризик зараження вірусними гепатитами та ВІЛ. Але...

ФАКТ — 1

Будь-які контакти з чужою кров'ю ризиковані. Тому заразитися на гепатит С можна під час переливання компонентів крові, під час хірургічних операцій, в стоматології, коли набиваєш татування, коли робиш манікюр/педикюр і т.д. Окрім того, варто знову згадати статеві контакти. Хоча ймовірність передачі вірусу в моногамній гетеросексуальній парі доволі низька, на відміну від гомосексуальних пар, у яких ризик травмування та обміну кров'ю значно вищий. Ризик у новонародженого заразитися від хворої мами теж є, але не дуже високий — близько 5–6 відсотків.

— А от через звичайні побутові контакти: поцілунки, рукостискання, використання чужого посуду... серед членів сім'ї близький до нуля, — розповідає лікар. — Також дорослі та діти з вірусним гепатитом С можуть контактувати з іншими людьми, ходити на роботу, в школу та відвідувати дитячий садок.

ФАКТ — 2

Якщо ви випадково травмувалися знайденими голками від шприців — це точно не може призвести до зараження гепатитом С. Тому що цей вірус дуже швидко інактивується, відразу після висихання крові. Те саме стосується ВІЛ-інфекції.

— А от вірус гепатиту В є значно стійкішим у навколишньому середовищі і може зберігати свою

заразність там більше ніж 7 днів, — каже лікар. — Але ж від гепатита В є дуже ефективна та безпечна вакцина, яку вже всі зробили собі і своїм дітям, правильно?

ФАКТ — 3

Переважна кількість дорослих та дітей не підозрюють, що хворіють гепатитом С. Тому що найчастіше ця хвороба проходить без симптомів, або ж з атиповою для гепатита клінічною картиною (без жовтяниці). І дуже часто ця хвороба переходить у хронічну форму. За різними даними, до 80% людей, які заразились гепатитом С, будуть мати хронічну форму.

— А коли пацієнт має хронічний гепатит С, то майже ніколи не відчуває ніяких симптомів, — розповідає інфекціоніст. — Аж доки не почнуться симптоми, пов'язані з циррозом печінки. Втім, є і гарна новина. Як правило, щоб у хворого розвинувся цирроз, потрібно багато часу, інколи це десятки років.

ФАКТ — 4

Є таке визначення — «тихий пацієнт» — той, що не знає свого статусу. Саме для таких розроблені спеціальні скринінгові програми — аналіз на антитіла до гепатиту С. Такі аналізи здають всі вагітні жінки, всі донори крові, всі пацієнти, які готуються до хірургічних операцій або проходять стаціонарне лікування. Такі аналізи здають ін'єкційні наркомани, що проходять реабілітацію. І ще купа людей, хоча охопити все населення так і не вдається.

— Тож прохання, якщо ви особисто, або ваша дитина не проходила скринінг на вірусні гепатити та ВІЛ, — говорить лікар. — Наступного разу, якщо раптом будете здавати аналізи крові, можете додати в список ще:

а) сумарні антитіла до НВсog (гепатит В)

б) сумарні антитіла до HCV (гепатит С)
в) сумарні антитіла до ВІЛ-інфекції

— Не треба перетворюватися на параноїка, але хоча б раз у житті, особливо дорослому старше 18 років, ці аналізи бажано здати, — каже Євген Щербина. — В рекомендаціях по лікуванню чітко сказано, що люди, які досягли SVR12 (відсутність вірусу в крові через 12 тижнів після закінчення лікування) вважаються здоровими і не потребують подальшого періодичного обстеження за допомогою ПЛР, крім людей з групи ризику: ін'єкційних наркоманів, чоловіків з ВІЛ, що займаються сексом з чоловіками без презерватива.

ФАКТ — 5

Кожен хворий на вірусний гепатит С, повинен знати, що ця хвороба виліковна, при чому повністю. Так, ви можете пройти курс лікування, який зробить вас

Вірусний гепатит С довгі роки може не турбувати вас, аж поки ви не отримаєте діагноз — цироз печінки чи рак

повністю здоровими і вірус зникне назавжди.

— На відміну від хронічного вірусного гепатиту В, який ми досі не можемо вилікувати (проте можемо ефективно контролювати), але не про нього зараз, — каже лікар. — Вірусний гепатит С лікується як у хронічній фазі, так і в гострій — звісно, якщо вдається його спіймати в цей момент, але буває то доволі рідко.

ФАКТ — 6

За словами Євгена Щербини, раніше для лікування гепатиту С використовували уколи з інтерфероном.

— А він має виражені побічні реакції, дорого коштує, дає далеко не 100-відсотковий результат, — розповідає лікар. — Плюс до інтерферону додавалися пігулки рибавіріну — також не найбільш безпечна штука.

Зараз є противірусні препарати прямої дії, які мають купу переваг: — випускаються у вигляді таблеток, це дозволяє лікуватися вдома, без уколів.

Інфекціоніст Євген Щербина: «Кожен хворий на вірусний гепатит С повинен знати, що ця хвороба виліковна. При чому повністю»

— побічні реакції значно менші, частіше їх взагалі немає, або вони незначні (нудота, головний біль) і вони майже ніколи не призводять до припинення курсу лікування.

— ефективність лікування в середньому 95-98 відсотків повного одужання, а це значно вище, ніж у інтерферона/рибавіріна.

ФАКТ — 7

Оригінальні противірусні препарати дуже дорогі (курс лікування може коштувати в районі 30000 доларів, але завдяки використанню «джереників» той самий препарат з таким самим ефектом, але виготовлений іншими фармкомпаніями — індійських, єгипетських та інших виробників — ціна на лікування знизилась у десятки разів.

— Сьогодні повний курс на 12 тижнів пангенотипного індійського софосбувіра/даклатасвіра може коштувати від 350 доларів разом із роботою лікаря, — каже інфекціоніст. — На жаль, до цих пір є «колеги», які не зрозуміло з якого дива пропонують пацієнтам лікування за 1500–2000 доларів, але це банальний обман і нехай він залишається на їхній совісті.

ФАКТ — 8

Крім лікування дорослих, ми також можемо використовувати нові противірусні і у дітей.

— Знову ж таки, на жаль, далеко не всі дитячі інфекціоністи в Україні знають, що в 2021 році FDA (управління контролю та якості харчових продуктів та медикаментів США) дозволив використовувати софосбувір/велпатасвір для дітей старших 3-х років. Це є без-

печним і ефективним лікуванням небезпечної хвороби.

ФАКТ — 9

Єдиний препарат, який потрібно приймати хворому з гепатитом С — противірусне. Ніякі гепатопротектори, Урсофальк, вітаміни, пробіотики та будь-що інше не потрібно вживати додатково під час прийому основного препарату. Це тільки зробить лікування більш дорогим, але не вплине на ефективність.

— Ніякі особливі дієти також не потрібні, — каже лікар. — Самі ліки можна приймати незалежно від прийому їжі. Під час лікування можна займатися спортом, сексом, навіть помірно вживати алкоголь (звісно, не запивати пігулки віскарбом) та загалом жити повноцінним життям. Єдине, що на даний момент ще немає дозволу для використання нових препаратів у вагітних жінок та годуючих груддю. Тому не забувайте про контрацепцію під час лікування.

ФАКТ — 10

Після того, як хворий пройшов повний курс лікування противірусним препаратом, єдиний аналіз, який йому потрібно здати для підтвердження повного одужання — ПЛР крові до гепатиту С.

— Цей аналіз робиться через 12 тижнів після закінчення лікування. Якщо тест негативний — людина вважається повністю здоровою і не потребує подальшого спостереження, — говорить інфекціоніст. — Не треба кожні пів року здавати нові ПЛР. Ще раз — гепатит С лікується повністю.

Ваші аналізи все одно будуть +

— Це дуже важливо і варто пам'ятати. Аналіз на антитіла до гепатиту С, той самий скринінговий аналіз, який роблять під час вагітності, донорам, перед хірургічними операціями... — буде залишатись позитивним ще дуже довго, і часом все життя, навіть після успішного лікування і повного одужання, — говорить Євген Щербина. — Але цей аналіз не можна використовувати як відповідь на запитання: лікування було ефек-

тивне? Я одужав/ла? Щоб отримати відповідь про це, ми використовуємо тільки ПЛР крові до гепатиту С. До речі, за словами лікаря, це є проблемою для тих, хто вилікувався від гепатиту і хоче бути донором крові. — Ваша кров, на жаль, буде постійно утилізуватися, а вам постійно надходити сповіщення з приводу наявності антитіл до гепатиту С, хоч і ви будете повністю здорові, — говорить інфекціоніст.

Війна, тому все може бути

За словами інфекціоніста Євгена Щербини, кількість людей, хворих на гепатит С, буде збільшуватись. — Тому що війна і дуже часто використовується кров, яка не завжди підготовлена, не завжди перевірена, — говорить лікар. — Іноді постраждалими у бойових діях переливають кров безпосередньо від людини — це називається прямо переливання і це рятує життя і тим самим підвищує рівень захворюваності. Та в принципі, чим більша кількість постраждалих, тим більша необхідність пере-

ливання крові і тим гірша перевірка цієї крові на вірусні гепатити, ВІЛ-інфекції. Тому що просто фізично неможливо перевірити ту всю кров. Тут мова про гепатит С і В (гепатит А передається орально-фекальним шляхом). І якщо зараження гепатитом В у дорослому віці призводить до хронічної форми всього в 5–10 відсотків хворих, а всі інші одужують без наслідків. То гепатит С призводить до хронічної хвороби в 70–80 відсотках випадків, при тому, що зараження

цією хворобою проходить майже без симптомів, або з невеликими гриппозними симптомами, але потім, коли гепатит С переходить у хроніку, всі симптоми зараження печінки будуть вилазити, аж до цирозу печінки. Від гепатиту В і А є щеплення, немає щеплення від гепатиту С. Тому лікар рекомендує хлопцям, які мали поранення, або проходили лікування, мали операції, переливання крові — перевіритись на гепатит С. Хоча їм у госпітальх це, як правило, роблять, варто ще раз перевіритися.

ЧИСТЯТЬ БАНКІВСЬКІ КАРТКИ, КРАДУТЬ РЕЧІ, Б'ЮТЬСЯ

Кримінал за тиждень ■ Щотижня інформуємо про те, що траплялося у чотирьох наших громадах (Козятинській, Глуховецькій, Махнівській та Самгородоцькій) за тиждень. Кримінальні зведення з 21 по 28 серпня

АНАСТАСІЯ КВІТКА

Минулого понеділка, 21 серпня, до поліції звернулася мешканка Сокильців. Жінка повідомила — за нестановлених обставин з її банківської картки ПриватБанку, різними частинами хтось перерахував гроші в сумі 72499 гривень за купівлю товарів побутової техніки. Сама ж жінка стверджує — ніяку купівлю не здійснювала, ні з ким по телефону не спілкувалась та доступу до картки не надавала. Відомості внесли до ЄРДР за ч. 4 ст. 185 КК України.

Цього ж дня з письмовою заявою до поліції звернулася козятинчанка і повідомила, що її син 1996 року народження, військовослужбовець ЗСУ, старший матрос, стрілець-санітар десантно-штурмового відділення, десантно-штурмового взводу, десантно-штурмової роти, який брав участь у бойових діях поблизу с. Урожайне Донецької області, з 17 серпня 2023 року не виходить на зв'язок та місце перебування його невідоме. Проводиться перевірка. Відомості внесли до ЄРДР за ч. 1 ст. 115 КК України.

Подібна заява надійшла від ще однієї мешканки Козятина, в якій теж воює син, військовослужбовець ЗСУ, брав участь у бойових діях поблизу с. Роботине Запорізької області.

З 13 серпня 2023 він не виходить на зв'язок та місце перебування його невідоме. Проводить-

ся перевірка. Відомості внесли до ЄРДР за ч. 1 ст. 115 КК України.

У вівторок, 22 серпня, у Козятині сталася дивна крадіжка. Хтось поцупив у козятинчанина ковдру та жіночу жилетку. Відомості внесли до ЄРДР за ч. 4 ст. 185 КК України.

Цього ж дня зі служби 102 надійшло повідомлення від жителя Бродецького. Заявник мав намір придбати двигун до автомобіля і перекинув за нього 5000 гривень через мобільний додаток. Оголошення чоловік знайшов в інтернеті. Але товар до цих пір не надіслав. Відомості внесли до ЄРДР за ч. 4 ст. 190 КК України.

А у Куманівці співмешканець заявниці застосував фізичну силу до її п'ятирічної доньки та до неї. На місце події виїхала поліція. Пообої зафіксували і з'ясували — фізичну силу до дівчинки та жінки чоловік застосував, перебуваючи в п'яному стані. Відомості внесли до ЄРДР за ч. 1 ст. 125 КК України.

У середу, 23 серпня, надійшло повідомлення зі служби 102 від екіпажу «Капітал - 51» про те, що зупинили водія мопеда, яким керувала козятинчанка без відповідних документів. Під час перевірки особистих речей водійка добровільно видала паперовий згорток з подрібненою речовиною рослинного походження вагою близько 5 грамів, яку в неї вилучили

Другий тиждень поспіль поліція фіксує звернення про шахрайські схеми з банківськими картками

та направили до Вінницького науково-дослідного експертно-криміналістичного центру МВС України на дослідження. Відомості внесли до ЄРДР за ч. 1 ст. 309 КК України.

Цього ж дня до поліції звернулася мешканка Махнівки, яка потрапила на гачок шахраїв. До жінки зателефонувала невідома особа і представилася працівником

Шахраї нині креативні і щоразу придумують нові схеми, аби виманити у довірливих людей гроші. Будьте обережні

служби безпеки банку АТ ПриватБанк. Сказали, що з її банківською картою проводяться шахрайські дії, тому потрібно перерахувати грошові кошти на інші банківські картки, які продиктував оператор. На одну карту 29100 грн, а другу — 13000 грн. Жінка добровільно перерахувала гроші, чим завдала собі матеріального збитку на загальну суму 42100 грн. Відповідні матеріали відібрали для внесення відомостей до ЄРДР

за ч. 1 ст. 190 КК України.

Як бачимо, шахраї придумують різні схеми, аби виманити гроші. Будьте обережні.

У цю ж таки середу, 23 серпня, у Садовому сталось самогубство. Про це повідомили на службу 102. Відомо, що за життя чоловік зловживав спиртними напоями і неодноразово виношував намір покінчити з життям.

Поліція збрала матеріали для внесення відомостей до ЄРДР за ч. 1 ст. 115 КК України.

Труп направили до Козятинського бюро судово-медичної експертизи для встановлення причини смерті.

На День Незалежності України, 24 серпня, у поліції знову зафіксували шахрайську схему. Як з'ясувала слідчо-оперативна група, гроші з картки зникли у мешканки Зозулинців. Жінці зателефонували на мобільний і представились працівником ПриватБанку. Сказали, що вона подавала заявку на виплати ООП, після чого повідомили, що буде проходити обробка даних для перерахунку грошових коштів на її картку. Для цього потрібно повідомити код підтвердження, які вона двічі вказала. Після чого

сказали, що триває обробка даних і згодом кошти надійдуть. Поклавши слухавку, жінка зайшла в додаток ПриватБанку і побачила, що з її картки відбулося списання грошових коштів, у сумі близько 4000 гривень. Після чого заявниця заблокувала картку. Відомості внесли до ЄРДР за ч. 4 ст. 190 КК України.

У суботу, 26 серпня, до поліції надійшла заява від жителя села Козятин. Жінка повідомила, що з 6 серпня 2023 року вона втратила зв'язок із своїм сином, 1999 року народження, який проходив службу у ВЧ на посаді командира гранатометного відділення роти вогневої підтримки морської піхоти у званні матрос. Перебував на позиціях у населеному пункті Урожайне Донецької області. Відомості внесли до ЄРДР за ч. 1 ст. 115 КК України.

У неділю, 28 серпня, у Махнівці, під час складання адміністративного матеріалу відносно водія транспортного засобу жителю Житомирської області, виявили водійські права, які містять ознаки підробки. Відомості внесли до ЄРДР за ч. 4 ст. 358 КК України.

Амброзія буяє, алергіки страждають. Надія — на «Чисте місто»

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

До редакції нашого щотижневика звернулася мешканка центру міста Олена. Вона повідомила, що на вулиці Січових Стрільців недалеко від «Зеленого дому» є закинутий будинок. Навколо нього росте і скоро зацвіте амброзія, — рослина, яка в період цвітіння своїм пилом може завдати шкоди здоров'ю людям, що страждають на алергію.

Прийшовши за вказаною адресою, ми помітили, що згаданий пані Оленою бур'ян скоро розквітне. Порослі бур'янів були з усіх боків будинку, а його двері підперті дерев'яними кілками. Це могло свідчити, що господар будівлі вже тривалий час до будинку не навідувався.

Від сусідів стало відомо, що господар цього обійстя —

відповідальний і працьовитий чоловік.

— Навесні і в перший місяць літа він часто приїжджав і обкошував територію навколо свого будинку. А вже місяців два ми його не бачили, — казали спостережливі жінки.

Те, що було саме так, свідчила купа засохлого бур'яну на подвір'ї.

Порядок біля приватної власності має наводити її господар. Але що робити, якщо його з якоїсь причини тривалий час біля своєї власності немає? Зате росте амброзія, яка в найближчому майбутньому може завдати клопоту мешканцям нашого міста.

Амброзія — рослина з дуже агресивним пилом. Під час цвітіння ця рослина дуже небезпечна: пилок викликає у людей алергію (підвищення темпера-

тури, сльозотечу, кон'юнктивіт, погіршує зір і може викликати набряк легенів), медики називають це амброзійним полінозом або сінною пропасницею. Сінна пропасниця — це і є захворювання людини через пилок рослини.

Слід додати, що у цей період від її пилку страждають астматики, у яких загострюються напади бронхіальної астми, з кожним роком людей, що страждають від цієї рослини, стає все більше. Цей бур'ян віднесений до особливо небезпечних рослин.

Амброзія дуже швидко розповсюджується, захоплює нові території.

Тож нам залишається, поки амброзія не розцвіла, звернутися до нашого комунального підприємства «Чисте місто», щоб вони зробили місто чистим від амброзії і її пилку.

ТАНЦЮВАЛИ І СПІВАЛИ: ЗВІТНИЙ КОНЦЕРТ КОЛЕКТИВУ «КОЛОРИТ»

Натхненно ■ У суботу, 26 серпня, відбувся звітний концерт хореографічного колективу «Колорит». Глядачі слухали Дмитра Плотницького, золотий голос Козятина, який служить у ЗСУ, вихованок Тетяни Фабіцької і милувалися витонченими рухами учасниць танцювального колективу. А ще донатили на військо

ОЛЕНА УДВУД

Глядачі зібралися у залі міського будинку культури. Увага всіх прикута до сцени. Гостей вітають учасниці хореографічного колективу «Колорит». Коли музика затихає, дівчата повертаються за лаштунки, а до гостей виходить ведуча Ольга Безпалько.

— Доброго дня, шановні глядачі, ми вітаємо вас на звітному концерті хореографічного колективу «Колорит», — каже ведуча. — Сьогодні ми розповімо про себе, продемонструємо свій талант та зануримо вас у чарівний світ танцю. Наш захід має благодійну мету — збір коштів для потреб Збройних сил України. Тому просимо кожного з вас долучитися до збору, аби пришвидшити нашу з вами спільну перемогу.

Скриньки для збору коштів розмістили не лише у глядацькій залі, а й у фойє міського будинку культури.

— Кожен день, який ми з вами зустрічаємо, виборюється надскладними зусиллями, — продовжує Ольга Безпалько. — Найкращі сини та доньки України тримають наше небо та намагаються очистити нашу святую землю від мерзенного ворога-окупанта. Часто, на жаль, ціною власного життя.

Оголосили хвилину мовчання. Усі підвелися зі своїх місць і вшанували пам'ять воїнів, які загинули на війні.

— Раніше кожен із нас уявлен-

ня не мав, що на нас чекає, — продовжує ведуча. — Ми розкритими обіймами зустрічали нашого сусіда, а він вже тоді старанно гострив лезо для спини кожного українця. Сьогодні ми знаємо одне — ми виженемо цю нечисть із нашого дому, відновимо та відбудуємо, адже ми нація сильних людей. У нашій державі є справжні супергерої. Тепер саме на таких хлопців та дівчат рівняється підрастаюче покоління. Один із таких супергероїв сьогодні з нами.

На сцену покликали Дмитра Плотницького. Багатьом мешканцям нашого міста знайоме його ім'я, його часто називають козятинським соловейком. Він займається вокалом більше 15 років, неодноразово брав участь у різних пісенних конкурсах. Хотів стати військовим і здійснив свою мрію — з 2019 року Дмитро служить у Національній гвардії України. Талановитий військовий заспівав відому пісню «Біла тополі». А коли зазвучали перші акорди «Фортеця Бахмут», увесь зал підвівся.

— Слава нації! — сказав Дмитро Плотницький після свого виступу.

— Смерть ворогам! — вигукнули люди в залі.

— Україна!

— Понад усе!

Дмитро зробив жест подяки — приклав кулак до серця. Глядачі почали голосно аплодувати.

— Молодець! Bravo, — закричали люди із залу.

Після виступу Дмитра на сцену вийшли вихованки Тетяни Фабіцької — колектив міського будинку культури «Dreamers». Дівчата заспівали пісню Скрибіна «Сама собі країна».

Вбрані в українські народні костюми, до глядачів вийшли учасниці хореографічного колективу «Колорит». Спочатку дівчата танцювали український народний танок «Козачок». Виконували не лише народні, а й сучасні танці — «Колорит» показав глядачам постановку у стилі модерн, яка розповідає про Голодомор 1932–33 років.

Поки учасниці хореографічного колективу за лаштунками

«Колорит» показував глядачам не лише народні, а й сучасні танці зі складними хореографічними елементами

перевтілювалися в нові образи, глядачі слухали «The rhythm of love» легендарних «Scorpions» та пісню «Воплі Відоплясова» під назвою «Країна мрій». Їх заспівали дівчата з гурту «Dreamers». Даша Повар надзвичайно емоційно виконала пісню «Годі говорити про того, кого нема» рок-гурту «Vivienne Mort». А Іванка Астахова зачарувала всіх потужним голосом, коли співала «Відьму» співачки Illaria.

На сцену знову повернувся «Колорит». Дівчата затанцювали запальний циганський танок, а наостанок — сучасний танець. Наприкінці концерту на сцену покликали начальницю відділу культури Світлану Рибінську. Вона подякувала танцюристам і вокалістам за виступ.

Наостанок до глядачів звернулася керівник хореографічного колективу «Колорит» Яна Гуцол.

— Ми раді вас всіх тут бачити. Вам сподобалось?

— Так, — відповіли глядачі.

Постановка у стилі модерн. Номер розповідає історію Голодомору 1932–33 років

На концерті виступив вокальний колектив міського будинку культури «Dreamers». Дівчата заспівали три пісні

— Ми працювали цілий рік без світла, без тепла, щоб сьогодні виступити перед вами.

Яна Гуцол подякувала учасницям свого хореографічного колективу за роботу.

У Козятині полатали центральну площу міста

АНАСТАСІЯ КВІТКА

На початку серпня козятинчани підняли на загальну одну із важливих проблем нашого міста — жалюгідний стан центральної площі, де проводять траурні мітинги за загиблими Героями. У ЖКГ Козятинської міської ради пообіцяли тимчасово, поки не приймуть проєкт програми з капітального будівництва, залатати найбільші ями. Дочекалися...

Нагадаємо, на початку серпня козятинчанка Алла Федорченко написала: «На площі повно калабань, через які скачуть, обходять, послізаються люди, які йдуть віддати шану воїнам. Одна така калюжа виходить навпроти підставки під труну. Хлопці, які несуть Героїв, обходять те

непорозуміння. І таких калюж по обидва боки».

Після публікації на нашому сайті новини про стан площі, роботи там оживилися. Траву обабіч неї косили кілька днів. А потім ще й підмели. Навіть траву здерли з найбільшої ями в центрі площі. А от трохи подальше, біля фотозони з сердечком, заріс кучерявий спориш. А біля самих лавок були накидані недопалки та папірці.

— Траву вже викосили, стосовно калюжі, то зрозуміло, що покриття нерівне, воно все старе, — сказав тоді начальник Управління житлово-комунального господарства Іван Вовкодав. — В нас проєкт програми по капітальному будівництву висить. Ви ж знаєте, що сесії не збираються. Цю програму ще не прийняли, чекаємо.

Запитали ми тоді у Івана Вовкодава, чи можливо хоч тимчасово залатати ті велетенські ями, які обминають люди на церемоніях прощання. Бо зрозуміло, що процедура реконструкції площі затягнеться на роки.

— Там нерівності, ми спробуємо. Щоб відвести воду, треба зробити вертикальне планування нормально, — каже Іван Вовкодав. — Це не питання однієї ями, це питання всієї площі. Спробуємо зробити, якщо все буде добре, то ми продовжимо ремонт Героїв Майдану. Підприємці зайдуть і будемо з ними консультуватися, чи зможуть вони локально прибрати ями.

І нарешті це сталося. У першій половині дня, 25 серпня, ми стали свідками, як свіженьким ас-

фальтом на центральній площі латають найбільші ями. Ремонтники жваво засипали ями, а каток все вкатував та рівняв.

Зустріли на площі й Івана Вовкодава.

— Роботи проводять ВКФ

«Урарту», вони доробляють Героїв Майдану, аварійні місця, підстрахують на площі. В планах — Чумацький Шлях (колишня Мічуріна), ще також у центрі попрацюють на Грушевського, на Стуса, — сказав він.

ПІДПИСАЛИ ЖОВТО-БЛАКІТНИЙ СТЯГ ДЛЯ ПОРАНЕНИХ БІЙЦІВ

Натхненно ■ Лавандовий вернісаж-ярмарок на підтримку ЗСУ, який тривав впродовж двох днів, завершився. Гості заходу милувалися картинами, куштували патріотичне печиво і писали свої побажання воїнам у листах та на прапорі. Розповідаємо, які картини вже знайшли своїх власників і де можна побачити роботи, які поки не продали

ОЛЕНА УДВУД

У середу, 23 серпня, провели другий день благодійного вернісажу-ярмарку. Як і минулого разу, локацією для заходу обрали парк. Навколо клумби на центральній алеї виставили роботи 25 митців, які долучилися до благодійної акції. Це живописні полотна, виконані у різних техніках (акрил, гуаш, акварель), лялька-мотанка та крихітні ляльки з ниток.

— Цей вернісаж ми створили для того, щоб допомогти Збройним силам України, — каже ведуча та одна з учасниць вернісажу Наталія Баштова. — Під час цієї події ви маєте унікальну можливість помилуватися не лише красою картин, створених художниками, але й допомогти нашим воїнам ЗСУ. Всі зібрані кошти будуть спрямовані їм на допомогу.

КАРТИНА ЇЇХАЛА З КОЛОМІЙ

Усі ці роботи митці створили, надихнувшись під час пленеру «Подільська лаванда», який відбувся у рамках цього річного відзначення 149 річниці від за-

снування Козятина. На пленер, який проходив на лавандовому полі, запросили не лише місцевих художників, а й майстрів пензля з різних куточків України.

— Кожна робота написана з натури і передає певний настрій і світогляд художника, — розповідає Тетяна Куліш, ідейна натхненниця благодійного проекту. — Звичайно, здавалося б, одне поле, одна лаванда, а бачення у всіх різне було. Хтось малював поле, хтось побачив цікаву локацію, де зроблена дровитня і горщики, хтось намалював капелюшка. Я запрошую вас оглянути роботи наших художників. Переважно це роботи професіоналів, які або вже отримали вищу освіту і давно працюють у галузі образотворчого мистецтва, або це студенти, які ще навчаються.

Одна з картин знайшла свого власника — молода пара придбала картину, на якій зображено дівчину, що грає на скрипці посеред лавандового поля. Робота прийшла до нас аж із Коломиї — саме там живе її 17-річна авторка Міла Мельничук. Вона — творча натура і мріяла пов'язати своє

життя з творчістю ще з раннього дитинства. Тому цього року стала студенткою Національного Прикарпатського університету імені Стефаника.

— Коли я придумувала, що намалювати, в голову прийшла ідея: серед похмурої, темної погоди, коли навіть лаванда занурюється в темряву, є хтось, хто знаходить теплі і приємні ноти, які рятують і дарують посмішку, — розповіла про свою картину Міла.

— Як і українці, які борються до кінця, військові, які дають надію боротися далі, волонтери, які не здаються і продовжують бути тилом.

ПОДАРУВАЛИ ВІЙСЬКОВОМУ ЯНГОЛА

Долучилися до благодійного вернісажу-ярмарку юні волонтери Віталій та Дарія Луцкови. Братик із сестричкою продавали різного виду мотанки, прикраси, а ще разом із батьками напекли печива і прикрасили смаколики патріотичними малюнками. Гості

Роботи, які не продали під час вернісажу, ще можна придбати — вони експонуються в будинку культури

заходу підходили до столика, купували ласощі і мотанки. Дехто просто кидав донат у скриньку і не брав нічого. Додамо також, що родина Луцкових брала участь у вернісажі і під час першого дня проведення заходу.

Поруч зі столиком Віталіка та Дарії Наталія Салинко провела майстер-клас із виготовлення соняхів — символів Героїв, які полягали за Україну. На сусідній алеї продавали янголів, яких власноруч зробили вихованці Центру дитячої та юнацької творчості. Одного з таких янголів подарували військовому, який сидів на лавці під час заходу і спостерігав за тим, що відбувалося в парку. За столиком поруч діти писали листи і малювали малюнки. Їх передадуть у госпіталь пораненим військовим.

ПИСАЛИ СВОЇ ПОБАЖАННЯ

Другий день благодійного вернісажу співпав із вагомим для кожного українця державним святом — Днем прапора.

Концертну програму відкрила Анастасія Ільчук. Дівчина заспівала дві пісні

Першою купили картину Міли Мельничук. На ній зображено дівчину, що грає на скрипці посеред лавандового поля

— Сьогодні прапор з нашими військовими на їхніх плечових шевронах, в рюкзаках, на позиціях, — каже ведуча Наталія Баштова. — Вони бережно підписують його позивними побратимів на пам'ять. Він майорить над вільними містами України, а українці на окупованих територіях чекають, коли він знову з гордістю розвигатиметься над їхніми містами та селищами.

Усі бажаючі, хто завітав на захід, мали можливість підписати прапор, який передадуть нашим військовим. Свої побажання та слова подяки писали не лише дорослі, а й діти.

Під час заходу провели також коротку концертну програму. Її відкрила Анастасія Ільчук. Дівчина заспівала дві пісні — «Форма

війни» та «Лебеді материнства». Валентин Терновий та Василь Штельмах зіграли на духових інструментах — трубі і саксофоні. А тоді до глядачів вийшла заслужена артистка естрадного мистецтва Олена Пантелеева.

— Вітаю вас із прекрасними святами. Бажаю нам тихих ночей. Мої дві пісні, які я сьогодні співатиму, присвячуються саме людям мистецтва. Дивіться, які прекрасні картини ми можемо спостерігати, — сказала Олена Пантелеева і заспівала дві пісні — «Намалюй мені ніч» та «Усміхнися».

Наостанок додамо, що більшість картин впродовж двох днів вернісажу так і не придбали. Але роботи можна буде подивитися і купити. Наразі вони експонуються у фойє міського будинку культури.

Свої побажання на прапорі писали і дорослі, і діти. Стяг передадуть військовим у госпіталь

Нашому захиснику, який боронить країну на Запорізькому напрямку, потрібне авто

АНАСТАСІЯ КВІТКА

Добровольче формування Козятинщини опублікувало пост про збір коштів на авто козятинцю, який проходить службу в 47 ОМБ «Магура». Приблизна сума збору — 150 тисяч гривень.

«Перш ніж розмістити допис, я поспілкувався з рідними захисника України

Миколою П. Мешканець громади проходить службу в 47 ОМБ «Магура», в складі якої цивільні добровольці та військовослужбовці з інших частин, які боронять країну на Запорізькому напрямку, — написав Роман Михальчук у групі «Добровольче формування Козятинщини». — Підрозділ захисника потребує авто для виконання

покладених на нього бойових завдань. Звичайний Українець, патріот, людина, яка дійсно потребує допомоги! Прошу кожного підтримати і допомогти в придбанні авто (тяжкі часи, війна, кожен з нас допомагає як може, мабуть, у багатьох родин є брати, сестри, батьки, діти, які боронять Україну), однак надія тільки на НАС. Особисто буду

контролювати про надходження коштів і прозвітую».

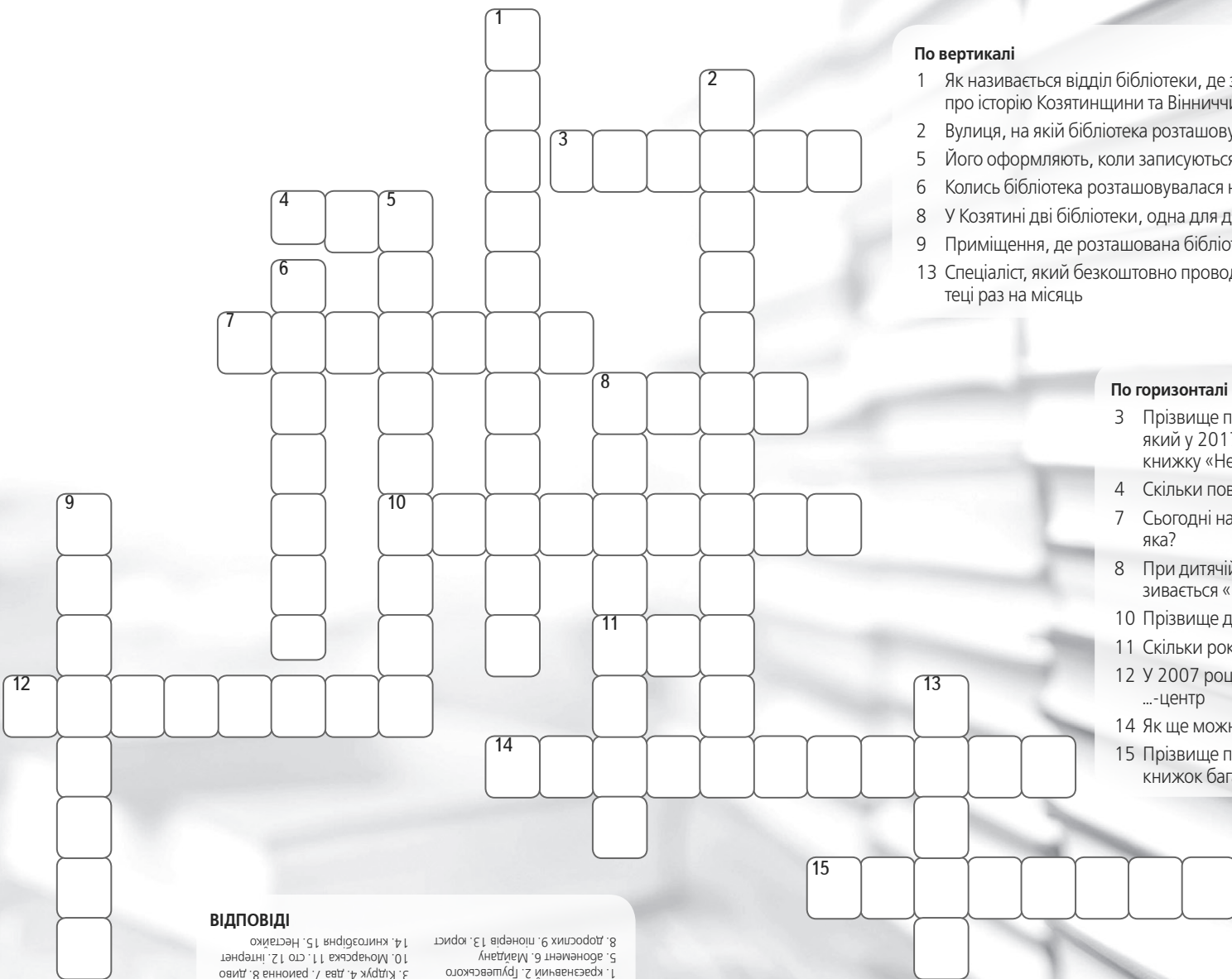
Реквізити

Кошти збирає на свої банківські рахунки мама захисника.

ПриватБанк 5168745159697892 UA553052990262006400948423364 Monobank <https://send.monobank.ua/jar/35kjYk69rq> 5375411206250594

Кросворд бібліотечний

По вертикалі

- 1 Як називається відділ бібліотеки, де зібрана література та важлива інформація про історію Козятинщини та Вінниччини?
- 2 Вулиця, на якій бібліотека розташовується зараз
- 5 Його оформляють, коли записуються в бібліотеку
- 6 Колись бібліотека розташовувалася на вулиці Героїв ...
- 8 У Козятині дві бібліотеки, одна для дітей, друга для ...
- 9 Приміщення, де розташована бібліотека нині, в народі називають будинком ...
- 13 Спеціаліст, який безкоштовно проводить консультації козятинчанам у бібліотеці раз на місяць

По горизонталі

- 3 Прізвище популярного українського письменника, який у 2017 році презентував у нашій бібліотеці свою книжку «Не озирайся і мовчи»
- 4 Скільки поверхів займає бібліотека?
- 7 Сьогодні наша бібліотека міська, а до 2021 року була яка?
- 8 При дитячій бібліотеці діє ляльковий театр. Він називається «Кольорове ...»
- 10 Прізвище директора козятинської бібліотеки
- 11 Скільки років нашій бібліотеці?
- 12 У 2007 році в читальному залі бібліотеки відкрили ...-центр
- 14 Як ще можна назвати бібліотеку?
- 15 Прізвище популярного українського автора, чиїх книжок багато у нашій дитячій бібліотеці

ВІДПОВІДІ

По вертикалі: 1. Краєзнавчий 2. Грушевського 3. Кудрук 4. Діа 7. Районна 8. Діа 9. Діа 10. Монарська 11. Сто 12. Інтернет 13. Юрист 14. Негадано 15. Негадано

По горизонталі: 3. Попов 4. Попов 5. Діа 6. Діа 7. Діа 8. Діа 9. Діа 10. Діа 11. Діа 12. Діа 13. Діа 14. Діа 15. Діа

Козятинчанин Микола Кужель зустрів свій 90-річний ювілей

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

У середу, 23 серпня, ветеран праці, фаховий залізничник, ліквідатор Чорнобильської катастрофи, батько, дідусь і просто чудова людина Микола Антонович Кужель приймав вітання з нагоди 90-річчя. Приємною несподіванкою для нього було побачити в цей день велику делегацію від ради ветеранів.

Микола Антонович сидів на лавочці в подвір'ї власного будинку і чекав зустрічі зі своїми рідними та близькими. Коли побачив у своєму дворі такий потужний десант, від радості мало не розплакався.

Його привітали з ювілеєм голова ради ветеранів Федір Кропива, голова ГО «Ветеранів-ліквідаторів аварії на ЧАЕС та членів їх сімей Козятинської ТГ» Юрій Бондарюк та актив організації. Кожен побажав імениннику міцного здоров'я, миру над головою, поваги рідних, щастя і вогнику в душі та доброї широкі посмішки під час святкового столу.

З години на годину до будинку ювіляра мали прийти його найрідніші і найближчі.

Тож йому потрібно було готуватися до прийому гостей. По-

просили його, щоб він трохи розповів про себе.

Микола Антонович в роки своєї трудової діяльності був фаховим і відповідальним працівником. Найбільший відбиток в пам'яті ювіляра залишила робота на підприємстві, тож почав він з неї. А робота помічника механіка хопер дозаторного потяга записала його у ліквідатори на Чорнобильській АЕС.

Їхня секція мала Житомирську прописку. Вони займалися ремонтом залізничних колій по всій Україні. Як розповідає іменинник, в той час почала хворіти його вірний друг по життю, кохана дружина. Його призначили помічником механіка хопер дозаторного потяга через те, що помічнику механіка було простіше знайти заміну.

Коли сталася аварія на ЧАЕС, вже ніхто нікого не питав про сімейний стан. Як в часи комуністичного минулого «Партія сказала треба, а їй народ каже — так».

Масштаби аварії були таємницею. Бригада секції залізничників тільки знала, що пошкоджений реактор треба сховати в укриття. Тож Микола Антонович возив для саркофагу щєбіню.

Якось через пару місяців роботи на ЧАЕС ліквідатор Микола Кужель запитав у свого керівництва, що багатьом є заміна, а їхній потяг в числі постійних. На це йому відповіли, що «в Чорнобилі треба найкращих, а кращих за вас немає». Так помічник механіка Микола Кужель працював вахтовим методом до завершення будівництва саркофагу.

— А здоров'я як, не підводить? — запитали ми у іменинника.

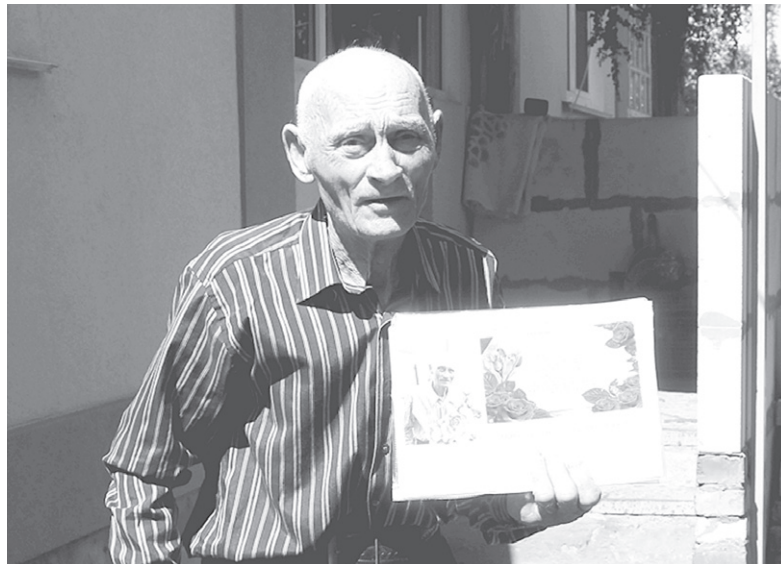
— Повний букет, але ж я чоловік старої закалки, тримаюся, — відповів ювіляр і додав, — Допомога від держави чорнобильцям є. У госпіталь — у приказному порядку. Коли там був, то ставлення лікарів до своїх пацієнтів і обов'язків заслужують на повагу. Чи змінилося там щось під час війни, не можу нічого сказати.

Так негадано з розповіді про здоров'я 90-річного ліквідатора перейшли на тему війни. Миколі Антоновичу боляче, що за Незалежність України гинуть молоді хлопці і він просльозився вже не від радості.

Заспокоїла свого любого дідуся внучка Ніна:

— Дедушка, у нас свято, тільки не плакати.

Микола Антонович змах-

нув непрохану сльозу і знов став розповідати про роботу у Чорнобилі.

Ліквідатор III категорії на ЧАЕС Микола Кужель ще міг багато розповісти про роботу, про своє життя на довгій життєвій ниві. Але йому потрібно було готуватися до прийому дорогих йому людей. Актив громадської організації ліквідаторів на завершення свого візиту побажав ювіляру ще раз міцного здоров'я, щирої любові близьких, радісних

емоцій та щасливих миттєвостей життя.

Іменинник всім сердечно подякував за привітання та згадав, що привітали його з роботи, де він працював залізничником. Ніби звичайна вітальна листівка, а яка вона дорога імениннику. Приємно, що за його бездоганне ставлення до роботи його досі пам'ятають. Пам'ятають і ліквідатори-чорнобильці, на наступний його ювілей знов придуть із подарунками.

Чистимо та поглиблюємо КРИНИЦІ

Копасмо вигрібні ями

Доставка кілець

Працюємо в будь-яку пору року.

Якість гарантуємо!

068-564-10-90

Козятинська РСТК ТСОУ (колишній ДОСААФ)

АВТОШКОЛА

запрошує

майбутніх водіїв на навчання категорії В, С та перепідготовки

м. Козятин, пров. Довженка, 6
2-07-64; 067-433-64-05; 073-428-25-75

3 ДОСТАВКОЮ ПО ОБЛАСТІ

ЦЕМЕНТ В МІШКАХ ТА НАСИПОМ,
Машинами та вагонами

БУДМАТЕРІАЛИ В АСОРТИМЕНТІ

ЗОДЧИЙ ZODCHIY.COM.UA

М.ВІНИНЦЯ, ВУЛ. М.ЗЕРОВА, 1Б (067) 430-64-96

М. ГАЙСИН, ВУЛ. СІЧОВИХ СТРІЛЬЦІВ, 9 (067) 256-74-00

ДРОВА

ПРОДАМ

РІЗАНІ ТА КОЛОТІ

ТВЕРДИХ ПОРІД

З ДОСТАВКОЮ, НЕДОРОГО

063-960-26-33

Оренда, послуги

МІНІ - ЕКСКАВАТОРА

Виконання всіх видів земельних робіт.

Розрахунок готівковий та безготівковий.

м. Козятин

097-665-87-48

Ярослав Васильович

ДОСТАВКА ДО 8 ТОНН САМОСКИД

- ПІСОК - ЩЕБІНЬ - ВІДСІВ

- БУДІВЕЛЬНІ МАТЕРІАЛИ

063-280-25-46, 067-476-53-44

Вантажні перевезення до 10 тонн (самоскид)

- щебінь

- відсів

- пісок

- підсипочний матеріал та інші буд. матеріали

067-762-80-65

073-421-72-57

Продам дрова рубані. 067-369-13-23

Здам в оренду частину приміщення в центрі 11,1 кв. м., м. Козятин, вул. Героїв Майдану 15 Б, навпроти "Пан Економ". 097-449-53-71, 063-319-56-31

РЕМОНТ

Виконую зварювальні роботи. 067-786-29-90

ПРОДАЖ СВИЙСЬКИХ ТВАРИН

Продам добрих корів, тільні, спокійні, красиві, на вибір, молоко дуже жирне, солодке, щільне та тільну телицю. 097-793-55-95

Продам телятко, бичок лише на утримання. 073-793-55-95

Продам поросят. 098-277-17-26

Продам дві телички 4 та 2 місяці, с. Козятин. 097-431-23-15, 073-061-28-72

Продам поросят. 068-491-78-13

ПРОДАМ

Айфон 7, рожевий, чудово працює, два чохла в подарунок. 093-414-65-70

Аптечні меблі б/в на 2 каси, холодильник вітрину. 063-392-93-20

Банки 1 л. та 0,5 л. 098-597-13-41

Банки: 05, 1, 3 літри, костюм чоловічий, спецовка х/б, дошки б/в. 093-849-93-36

Бензокоосу, бензопилу "Штіль", "Гудлак", ел. двигуни, водяні насоси, зарядне 12v, ел. дрель, ел. лобзик, ел. оприскувач, сверлильний станок ГДР, каструлі нержавійки 30-80 л. 068-216-34-20

Бідон алюмінієвий, ванночку дитячу, парту шкільну, телевізор, ксерокс, телефон. 068-966-57-66

Ванну. 093-596-41-56, 098-597-08-78 (34-37)

Велосипед "Ardis" у гарному стані, гітару, килими 2 x 3. 067-307-70-94

Велосипед дитячий для дівчинки від 5 до 9 років. 096-762-63-56

Газова плита "Ліберті" з електродуховкою у відмінному стані. 093-596-41-56, 098-597-08-78

Дві козочки березневі, 2 старші, одна - два окоти, друга - три окоти, всі рогаті с. Журбенці. 067-949-60-30 (35-40)

Деревообробний верстат (багатофункціональний), адаптер до мотоблоку. Два дитячі велосипеди, недорого, ТВ "Тошиба" 24 дюйми в упаковці. 093-375-06-60, 096-644-40-35

Деревообробний станок 2500 грн. 063-136-04-42

Доріжки нові овальні, телевізор "Panasonic" б/в, клітка для папуг, програвач, пластинки. 097-643-40-14

Зерно пшениці, картопля. 063-136-15-13

Картоплю велику "Біла роса", 10 сіток, м. Козятин. 068-082-41-18

Картоплю велику 8 грн/кг. 097-485-61-55, 093-010-20-91

Картоплю велику та мілку по 2 грн. 093-375-06-60, 096-644-40-35 (34-36)

Картоплю велику, картоплесажалку трьохрядну до трактора. 097-236-62-80

Картоплю велику, мілку, посадкову, кормовий буряк, можлива доставка. 097-354-76-54

Картоплю велику. 096-846-87-64

Картоплю мілку, банки 3 л. 068-007-21-49

Картоплю середню та дрібну. 067-250-89-11, 073-463-42-51

Картоплю. 063-392-94-22

Крани до батареї недорого. 063-736-46-87

Кухонний гарнітур, м'який куточок на кухню та стіл. 063-315-20-60

Люцерну в тюках, пшеницю, ячмінь. 067-745-69-92

Меблі "Житомирські", умивальник - раковина. 067-647-48-11, 097-030-63-29

Морських свинок. 097-446-20-46, 063-629-01-49

ПРОГРЕСИВНА

ІТ-ОСВІТА

ОНЛАЙН!

Вінницька ІТ-Академія

СТАНЬ

- ПРОГРАМІСТОМ
- ТЕСТУВАЛЬНИКОМ
- WEB-ДИЗАЙНЕРОМ
- ПРОЄКТ-МЕНЕДЖЕРОМ

ГАРАНТОВАНО!

067-431-19-21

ITA.IN.UA

Привітайте

з днем

народження!

або з іншим святом

на RIA Козятин

ОКЕЙ

99.5 FM

Нова хвиля!

Аудиторія груп сайту RIA Козятин

Фейсбук - 8 700 підписників

Instagram - 7 200 підписників

Viber - 1 600 підписників

Telegram - 3 100 підписників

Вартість привітання

Привітання в одному пабліку - 350 грн*

Закріплення на тиждень - 150 грн*

*ціни вказані без урахування ПДВ

□ Мотоцикл "Восход", телевізори "Самсунг", "Сасунг Плано" д. 51 см. 068-552-10-75

□ Насіння пшениці, сорт "Продукент". 098-724-74-94

□ Ролет на ринку "Хлібодар", пай пшениці та кукурудзи, ящик металевий під зерно, картоплю, часник, камінь, цеглу, шпали, рейси. 068-216-34-20

□ Серванти 3 шт., крісло, стіл, чайні сервізи, посуд, болгарку нову, дитячий та жіночий велосипед, форму для виготовлення кілець до колодязя. 068-216-34-20

□ Сервіз столовий, радянський на 6 персон, мілкі тарілки, стуетка олень з мамою та дітьми. 093-849-93-36

□ Стіл кухонний, стіл для школяра-500 грн., меблі в кімнату: сервант, шафа одержна, вазони алоє 4 роки. 063-113-22-18

□ Телевізор "Saturn" з кріпленням на стіну, гарний робочий стан, 750 грн. 063-243-00-43, 067-720-97-84

□ Тюки соломи ячмінні та пшеничні, зерно кукурудзи, пшениці. 098-587-31-69, 067-429-73-26

□ Цеглу червону 5 грн/шт., соковижималку прес - 2500 грн. 096-313-89-63

□ Шифер. 096-531-65-09

□ Шпали з/б, цеглу селікатну. 097-791-28-42

□ Ячмін 30 відер, або поміняю на зерно пшениці, кукурудзи. 098-992-40-27

НЕРУХОМІСТЬ

□ 1-кімн. кв., до центру міста 5 хв. 093-810-60-24

□ 1-кімн. кв., терміново, центр, 5 поверх, інд. опалення, евро балкон та вікна. 063-492-06-05

□ 2-кімн. кв., перший поверх з добудовою, центр, інд. опал. 093-704-31-57

□ 2-кімн. кв., центр, третій поверх, вул. Героїв Майдану. 050-783-49-84

□ 2-х кімн кв. в р-ні ПРБ, 3 поверх, індив. опалення, мп вікна, 2 підвали, 2 гаражі. 093-573-03-95

□ 3-кімн. кв., 108 кв. м., 2 поверх, інд. опалення, ремонт. 093-704-31-57

□ 3-кімн. кв., центр, індивідуальне опалення. 093-281-53-98

□ 3-кімн. кв., центр, м. Козятин, другий поверх. 096-094-68-32

□ 3-х кімн. кв. 54,9 кв.м., 2 пов. центр ПРБ. 063-14542-96 (35-40)

□ Будинок 105 кв.м. в м. Козятин, вул. Лисенка 28, зем. діл-ка 14 сот. усі зручності, гараж, літня кухня, сарай, погріб, криниця, сауна. 093-640-14-15 (30-37)

□ Будинок 32 кв. м., с. Козятин, без газу, ділянка 10 сот., госп. будівлі. 098-599-47-10

□ Будинок 65 кв. м., інд. опалення, ремонт, облаштоване подвір'я, 5 сот. зем. діл., р-н відділення дороги. 093-704-31-57

□ Будинок 65,8 кв. м., 4 кімнати, газ, вода, літня кухня, земельна діл-ка 15 сот., або міняю на 1 чи 2-х кімн. 063-296-19-75 (35-37)

□ Будинок 72.2 кв. м., м. Козятин, вул. Шкільна 27(Ватутіна) без зручностей, площа зем. ділянки 5.41, гараж, госп. споруди, криниця, погріб. 063-695-77-26

□ Будинок 80 кв. м., ТЕРМІНОВО, або міняю на 2-кімн. кв., зі всіма зручностями, 15 сот. зем. діл., кругом загорожа, газове опал., з ремонтом та меблями. 097-628-48-13, 073-058-41-21

□ Будинок в с. Козятин, вул. Центральна, 17 093-849-93-36

□ Будинок в с. Махаринці, 3 кімн., кухня, кладовка, газ, каналізація, гараж, криниця, молодий сад. 067-689-75-60

□ Будинок вул. Суворова, центральна вода, усі зручності, літня кухня, добудови, сарай, 6 сот., гарне місце. 097-793-55-95

□ Будинок зі зручностями 70 кв. м., с. Козятин, загальна площа ділянки 0,17 га. 097-248-32-19

□ Будинок на дві половини, вул. Зоряна 106, є газ, один власник. 096-987-94-17 Ліля

□ Будинок новий 70 кв. м., євроремонт, зем. діл. 15 сот., р-н "Поле Чудес". 093-704-31-57

□ Будинок новий на дві половини, євроремонт, 20 сот. зем. ділянки, р-н "Поле Чудес". 093-704-31-57

□ Будинок с. Дубові Махаринці. 098-790-15-50

□ Будинок терміново. 097-753-97-21, 097-753-97-22

□ Будинок цегляний в с. Козятин, вул. Терешкова, 5, зем. діл-ка 16 сот. з госп. будівлями. 067-239-96-34, Віктор (35-45)

□ Будинок цегляний інд. опал., 30 соток зем. ділянка, с. Козятин. 093-704-31-57

□ Будинок, вул. Пролетарська, загальна площа ділянки 0,6 га. 097-916-44-09, 073-463-37-02

□ Будинок, р-н автопарку, газ, зем. ділянка 5 сот. 068-925-17-84

□ Будинок, с. Велике, газ+підне опал., колонка у дворі, госп. будівлі, погріби, молодий садок. 097-321-58-60

□ Будинок, с. Кордишівка, криниця, госп. будівлі, город 20 сот., беріг, багато дерев. 067-492-54-70

□ Дача на ст. "Плановий". 097-791-28-42

□ Дачу в коопертиві "Вишенька", будинок 6 х 8, підвал, гараж, криниця, виноградник, молодий сад. 097-441-41-01

□ Зем. ділянку 15 сот., р-н "Поле Чудес", криниця, погріб, контейнер, вул. Одеська. 097-989-09-79

□ Зем. ділянку з будинком, р-н автостанції. 096-557-59-00

□ Земельна ділянка 6 соток, центр, пров. Грушевського 10. 063-392-93-20

□ Пів будинку в центрі міста. 097-573-60-78 (34-37)

□ Частина старого будинку, 5 сот. зем. ділянки, вул. Геоїв Майдану. 093-704-31-57

ДІАБЕТИЧНІ ТОВАРИ ТА ЗДОРОВЕ ХАРЧУВАННЯ

207⁰⁰

Паста кокосова "Еколія", 300г

Новинка

305⁰⁰

California Gold Nutrition
омега-3, риб'ячий жир
100 капсул

75 000⁰⁰

Инсулінова помпа
Medtronic MiniMed™
720G

620⁰⁰

Тест-смужки для
аналізу сечі на
10 показників
LABOQUICK (100 шт)

Акція!

800⁰⁰

АКЦІЯ! Глюкометр
Contour Plus
+ 50 тест-смужок

160⁰⁰

Цукрозамінник
Super Stevia №10"
150 г

21 400⁰⁰

Трансмітер
Guardian Link 3

157⁵⁰

Цукрозамінник Green
Leaf Солодка Стевія,
250 г

135⁰⁰

Кокосове сухе
молоко MANTECCA
180 г

68⁰⁰

Декстроза Dextro
Energy смородина,
46 г

saharokshop.com
+38 066 249 67 87

АНЕКДОТИ

Вона:
— Ким ти працюєш?
Він:
— Я працюю з тваринами...
Вона:
— Це так мило...
Валерій, 45 років, м'ясник.

Літо. Сонце, Лійка. Грядки. Дім.
Ремонт. Плита. Закатки. Вечір.
Душ, болить в спині. Правда, супер
вихідні?!

Ніч. Квартира. Голос жінки:
— Вставай, тобі пора додому.
Зірвався з ліжка... миттю вбраний
був біля дверей... Знову голос
жінки:
— Марш назад у ліжко! То була
навчальна тривога...

Той, хто рано встає... той м'якає,
дряпається, носить по квартирі, і
отримує тапком.

Настрій — налити собі віскі, прямо
зараз, прямо в гречку.

Спілкуються дві подружки:
— Ти печінку як готуєш?
— Я її гладжу і кажу їй, що наступні
вихідні будуть важчі, ніж минулі...

Чоловіки, кому за 40, перестаньте
бігати за дівчатами, яким за 20. Вам
потрібна досвідчена жінка, яка знає
перші ознаки інсульту!

— Ваш улюблений напій зранку?
— Важке питання. А на роботу треба
йти?

Робота потребує різноманіття:
втомилася від консервування — їди
копати картоплю!..

Що означає: «В мене нема часу
слухати твоє ниття?» Плануй свій
день! Вставай на годину раніше!

На базарі дівчина звертається до
продавця-кавказця:
— А скільки коштує ота кофточка?
— Вай, красавица, один пацелуй!
Дівчина до амбала, що стоїть за її
спиною:
— Вася, розрахуйся.

— Ти мене кохаєш?
— Так.
— А шубу мені купиш?
— Так.
— А сережки?
— І сережки, і машину. Поклади
рушницю, любя!

Я, теж проти зарплати в конвертах!!!
Нехай дають у мішках!!!

Нещодавно гостював у доньки.
Коли я попросив у неї газету, то вона
відповіла:
— Тату, це 21 століття, візьми мій
Ipad.

Що сказати... Ця муха так і не
зрозуміла, що її вбило.

Весільні традиції вже давно потрібні
мінати! Замість букета в натовп
дівчат треба кидати нежонатого
чоловіка!

Дружина поїхала у відпустку. За два
тижні, що її не було, сміття виніс
всього один раз. Висновок — у хаті
смітить дружина!

Те, що сорок п'ять — чудовий вік,
розумієш тільки в шістдесят вісім...

Життя дає то крила, то копняка... І
нібито в обох випадках ти летиш...
Але які різні відчуття!

Все, нарешті картоплю викопали!!!
Дякуючи Богу, баланс зійшовся: 5
мішків посадили — 5 мішків зібрали!

Сусіди підійшли подякувати за те,
що я купив собі караоке.
Їх дід встав на ноги, правда, тепер
шукає рушницю...

— Дівчино, коли ви посміхаєтесь,
в мене виникає велике бажання
запросити вас до себе.
— Який ви Дон Жуан!
— Що ви, я стоматолог.

Після слів: «Ну ти ж леді...» Галя
кинула в самогонку лід і вставила
соломинку...

У зоомагазинах повинна бути
послуга: «Підібрати точно такого ж
хом'ячка по фотографії».

Казка була настільки страшною, що
після третьої сторінки вихователька
вивела всю групу на перекур.

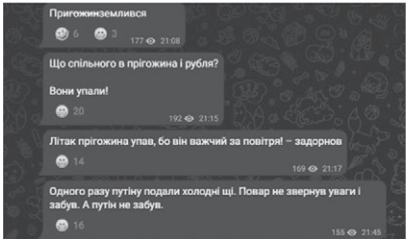
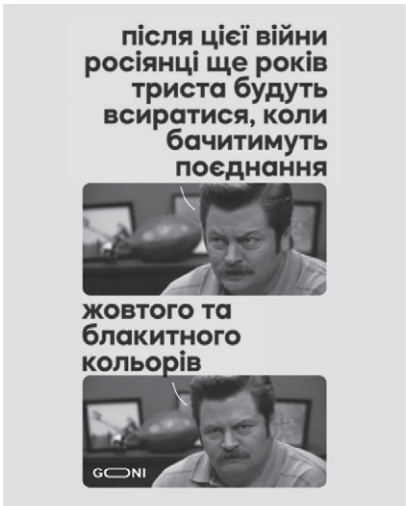
Як гарно українською звучить
поцілунок «Цьом», ніжно так, наче
дзвіночок!!!
А російською мовою «Чмок»!
Наче презерватив на асфальт
шмякнувся!!!

Дід при смерті лежить в ліжку:
— Ой! Як котлетами пахне, з'їсти б
одну!
Внук:
— Не можна! Баба казала — на
похорон!

Зараз діти в 2 роки можуть
розблокувати телефон, зайти в
інтернет, відправити смс. Що вміла я
в 2? Їсти пісок, інколи пластилін.

Завтра планую копати картоплю.
Спакувала сало, хліб, часник,
огірочки, котлети, м'ясо печене...
Скажіть, брати пляшку чи лопату?

— Пробач мене, я був повним
ідіотом.
— Ти так кажеш, ніби щось
змінилося...

ГОРОСКОП

ОВЕН
Цей тиждень складеться
дуже благополучно, але
за умови, що ви збере-
жете в таємниці події, які
відбудуться у ва-шому
особистому житті. Ви може-
те знайти довгоочікува-ну
відповідь на питання, що
давно хвилює вас.

ТЕЛЕЦЬ
Ситуація на роботі буде
складатися дещо нервово,
не виключені аврали. Зате
ви отримаєте шанс бути
побаченими та почитими.
Справи, пов'язані з робо-
тою, матимуть перспективу.
Схоже, вам необхідно зібра-
тися та ухвалити важливе
рішення, яке вплине на вашу
подальшу долю.

БЛИЗНЮКИ
Цього тижня вигідні пропо-
зиції можуть сипатися на вас,
як із рогу достатку. Не бійте-
ся змін, всі вони виявляться
на краще. У вас з'явиться
шанс досягти прогресу
практично у всіх справах та
реалізувати свої мрії.

РАК
Тиждень буде сповнений
різноманітними подіями,
нудувати не доведеться. У
професійній сфері вам буде
забезпечена стабіль-ність
та добробут, якщо ви не
лінуватиметеся. Цей тиждень
чудово підійде для втілення
довгоочікуваних проєктів та
планів.

ЛЕВ
Якщо ви будете спо-
кійні і цілеспрямовані, то
обов'язково досягнете
успіху. Зірки на вашому боці.
Вам треба бути уважнішими
до близьких людей.

ДІВА
З'явиться можливість
ви-правити деякі помилки
минулого, постарайтеся нею
скористатися, не наробивши
нових. Ваш успіх на роботі
багато в чому залежатиме
від зусиль і старанності.

ТЕРЕЗИ
Зараз головне для вас — це
реалізувати власні можли-
вості. На роботі розпочи-
нається гарна творча смуга.
Підтримка може приходити
з боку колег та від зовсім не-
знайомих людей.

СКОРПІОН
Імовірний успіх у професій-
них справах та в особистому
житті. На вас чекатиме спо-
кій і гармонія з коханою лю-
диною та зі світом. Не поспі-
шайте ухвалювати рішення,
зачекайте на новини, вони
внесуть певні корективи.

СТРЕЛЕЦЬ
Тиждень потрібно почати
без суєти та напруги. Вам,
схоже, доведеться взяти
відповідальність не лише
за свої дії та вчинки, а й за
справи інших людей. Але ви
можете не розраховувати на
допомогу друзів.

КОЗЕРІГ
Цього тижня вам просто
буде категорично протипо-
казаний фанатизм у будь-
яких життєвих аспектах.
Знайте міру, нестримне
прагнення мети, хоч би якою
вона була, нічого хорошого
не обіцяє.

ВОДОЛІЙ
Цього тижня на вас може
чекати багато цікавих знай-
омств. Якесь із них виявлять-
ся доленосними для вас.
Імовірно, нові люди можуть
відіграти істотну роль у
влаштуванні вашої кар'єри.

РИБИ
Ви можете знайти нових
друзів, ваша робота стане
цікавішою та захоплюючою.
Але вам може дістатися
нелегке завдання, і щоб ви-
конати його бездоганно, по-
трібно багато сил. Проте це
принесе корисний досвід.

Передплати газету RIA Козятин
онлайн на сайті Укрпошти

- Швидко та без черг
- Сплачує картою або за реквізитами

